

Nogometaš

POVRATAK VATRENIH

KASALU
POVJERENJE FIFA-e

NOVI JE KAO
„STARI“ DOBRI ADEMI

IZBORI HNS-a
KAO LOŠE REPRIZE

- 4 Skupština HUNS-a
- 6 Plenarni sastanak u EU
- 7 Povratak Arijana Ademija
- 8 Izborna skupština HNS-a
- 10 Analiza proteklog Šukerovog mandata u HNS-u
- 12 Humanitarni dan; Neizvjesna Srnina sudbina
- 13 Financijsko savjetovanje igrača
- 14 Gradnja novih terena u HNL-u
- 16 Osvrt na jesen HNL-a
- 18 Rezultati svjetskog istraživanja ženskog nogometa
- 20 Opatijska inicijativa
- 22 Uspjeh hrvatske reprezentacije
- 24 Women's WorldXI glasanje
- 25 Agonija Istre 1961
- 26 Kasalo - sudac DRC-a
- 27 In memoriam - Mate Čuljak

Impressum

Godina 3 / broj 12
Siječanj 2018

Nogometaš

Glasiло Hrvatske udruge
"Nogometni sindikat"

Izvršni urednik: Mario Jurić
Vanjski suradnici: Robert Matteoni,
Mladen Bariša
Lektorica: Olivera Peroli Žodan
Grafika i dizajn: Drei Design
Tisak: Znanje d.o.o.

NOGOMETAŠ IZLAZI
SVAKA TRI MJESECA

TEŠKO VRIJEME HRVATSKOG NOGOMETA

U broju Nogometaša koji držite u rukama moći ćete pročitati niz zanimljivih tema. U ovom periodu godine, njenom početku, nogomet je u tzv. hladnom pogonu. Klubovi su započeli pripreme za drugi dio sezone, događaju se transferi, svaka sredina nada se novim boljim natjecateljskim epilogima. Proteklu smo godinu ispratili sa dva oprečna stanja duha. Hrvatska nogometna reprezentacija, unatoč mnoštvu teškoća i gotovo bezizlaznoj situaciji u kvalifikacijama, ipak je uspjela izboriti plasman na svjetsko prvenstvo u Rusiji. Kako se to zapravo dogodilo, o promjeni izbornika i posljedično velikom uzletu reprezentativne momčadi, možete čitati u našem posebnom osvrtu. Ta ljepša strana priče o 2017. godini suprotstavljena je onoj problematičnoj, a to je podijeljenost unutar nogometnog korpusa, odnosno u njegovu okruženju. Krajem prosinca održana je, (ne)očekivano, požurena izvanredna skupština HNS-a, a na kojoj je Davor Šuker dobio novi predsjednički mandat. Kao što je to bilo proteklih desetak godina, izbori u HNS-u pokazali su se iznimno nedemokratičnim, odnosno nametanjem volje bitne manjine nemjerljivoj većini koja je htjela promjene. Njih su zazivali čak i ljudi unutar vodstva HNS-a, ali su se, kako je to u njihovoj navici ponašanja proteklih godina, povukli pred nametom najutjecajnijih ljudi u domaćem nogometu te potom zajedno sa županijskim i inim vijećnicima podržali Šukera. Takav obrat samo potvrđuje koji su glavni uzroci ogromnom javnog animoziteta prema vladarima Kuće nogometa, njihovom manjku kredibiliteta i praktično gomilanje problema. O tome pišemo u Nogometašu nadovezujući se na dio (velikih) posljedica po HNL i uopće odnose u domaćem nogometu. Sada je sasvim jasno da toliko propagirana Liga 10, kao „posljednja“ inačica stalnih mijena sustava natjecanja, nije poboljšala život HNL-a. Naprotiv. Uvjerljiv je dojam kako domaća liga ima sve manje poklonika, a što se konkretno i prepoznaje po egzaktnom pokazatelju

pada njene gledanosti. Unatoč tomu u HNS-ovoj svakodnevici živi se kao da je upravo suprotno. Realnost je sada dosegla nove razine dramatičnosti, a ogleda se u primjeru Istre 1961, kluba koji je praktično pred stečajem i odustajanjem od prvoligaškog natjecanja. Za Pulu je to praktično odustajanje od profesionalnog nogometa, a što je samo pokazatelj trendova koji se događaju u HNL-u. Samo naivni mogu misliti kako je to sudbina samo Istrana, jer i drugi klubovi tzv. srednjeg staleža, a koji zapravo čine kičmu HNL-a, imaju sve izraženije financijske i statusne probleme. Potvrda pogoršanja stanja klubova jest i tzv. Opatijska inicijativa, odnosno skup predstavnika nogometa, rukometa, košarke, odbojke i vaterpola, s frontmenom Damirom Miškovićem, neformalno je tijelo koje je ponudilo zvučne i poprilično nerealne postavke rješenja financiranja vrhunskog momčadskog/ ekipnog sporta. Već po tome što dopredsjednik HNS-a inicira rješenja (i) za nogomet izvan nogometnog sustava sasvim dovoljno govori o „povjerenju“ u matičnu instituciju.

Nogomet je međutim pozitivna i osim teme o uspjehu u kvalifikacijama, za što su najzaslužniji igrači i novi izbornik Dalić, u ovom se broju bavimo i dobrim vibracijama. Povratak Arijana Ademija nogometu i uz pomoć HUNS-a, pa (ipak) pozitivan HNS-ov konkretan plan obnove prvoligaških igrališta, veliko priznanje „našem“ Tomislavu Kasalu kojeg je u svoje komisije involvirala FIFA, uspješno istraživanje stanja u ženskom nogometu, financijsko savjetovanje za igrače i drugo, doprinosi su da se iznova podsjećamo kako je nogomet zapravo „dobra priča“. Velika je šteta po napredak domaćeg nogometa i bolji standard svih njegovih aktera i pratitelja, što negativne priče i zasjenjuju, ali i koče svaku pozitivnu, odnosno što konstruktivni elementi nikako ne mogu uhvatiti korijena u pristupu upravljanja, vođenja i osmišljavanja nogometne nam zbilje i perspektive....

Skupština HUNS-a

NA REDOVNOJ SJEDNICI SKUPŠTINI HUNS-a, ODRŽANOJ 18. PROSINCA U ZAGREBU, PREDSEDNIK DARIO ŠIMIĆ I GLAVNI TAJNIK MARIO JURIĆ IZVIJESTILI SU NAZOČNE O AKTIVNOSTIMA I DOGAĐANJIMA KOJE JE NOGOMETNI SINDIKAT PROVEO I U KOJIMA JE SUDJELOVAO U PROTEKLOJ GODINI.

1. VELJAČE – 1. KOLOVOZA

UPIS PROFESIONALNIH SPORTAŠA NA UCN ONLINE STUDIJI U DANSKOJ

Ove godine (pete zaredom) imali smo najveći broj prijavljenih sportaša sa željom da se obrazuju tijekom ili po završetku karijere. Svojim članovima osiguravamo studij Sportskog menadžmenta po povlaštenoj cijeni od 300 eura za sve tri godine studija, dok jedna godina inače košta 8400 eura. Ponosni smo na ovogodišnjih 9 novih upisanih studenata: Ivan Herceg, Vedran Jugović, Mislav Leko, Aljoša Vojnović, Filip Dangubić, Andrej Šimunc, Zvonimir Mikulić, Mario Carević i Zoran Arsenić.

13. VELJAČE

AKCIJA UPISA U HRVATSKI REGISTAR ZA RAD ZAKLADE ANE RUKAVINE

U suradnji sa Zakladom Ana Rukavina, Hrvatskom registru dobrovoljnih darivatelja krvotvornih matičnih stanica pridružilo se 15 novih potencijalnih darivatelja. Akciju upisa u Hrvatski registar inicirali su zaposlenici HUNS-a kako bi podržali rad Zaklade Ane Rukavine i na taj način povećali šansu za ozdravljenje oboljelim osobama kojima je potrebna transplantacija krvotvornih matičnih stanica.

22. VELJAČE

RADNI SASTANAK NOGOMETNIH SINDIKATA REGIJE

HUNS je organizirao radni sastanak sindikata regije i pritom ugostio delegate iz Makedonije, Slovenije, Crne Gore, Srbije i Bosne i Hercegovine. Sastanak je organiziran u svrhu kohezije i razmjene iskustava predstavnika sindikata s ciljem da se analiziraju dosadašnja postignuća te kako zajedničkim snagama raditi na viziji i daljnjim aktivnostima sindikata, koje će unaprijediti status profesionalnih nogometaša i nogometašica.

30. SIJEČNJA – 21. OŽUJKA

PROVOĐENJE FIFPRO SVJETSKOG ISTRAŽIVANJA O RADNIM UVJETIMA U ŽENSKOM NOGOMETU

HUNS je među igračicama klubova 1. HNLŽ proveo FIFPro svjetsko istraživanje ženskog nogometa putem anonimnih anketnih upitnika, a koji su služili isključivo za dobivanje podataka i uvid u ženski nogomet u svrhu njegova poboljšanja.

8. – 22. SVIBNJA

GLASANJE KLUBOVA 1. HNL ZA NAGRADU TROFEJ NOGOMETAŠ

Predstavnici HUNS-a posjetili su klubove MAXTV Prve lige čime su igračima i trenerima omogućili glasanje za najbolje pojedince i najbolju momčad MAXTV Prve lige, pod nazivom Trofej Nogometaš.

8. LIPNJA

SVEČANA DODJELA NAGRADA TROFEJ NOGOMETAŠ

U Laubi je tradicionalno održana svečana dodjela nagrada Trofej Nogometaš – prestižan izbor najboljih hrvatskih nogometnih pojedinaca: igrača, trenera i sudaca. Trofej Nogometaš je nasljednik dosadašnjeg Nogometnog Oscara koji se ove godine održao po jubilarni peti put u organizaciji Hrvatske udruge „Nogometni sindikat“ i suorganizatora i medijskog partnera Sportskih novosti. Nagrade su se dodijelile u ukupno 19 kategorija temeljem glasova igrača i trenera I. HNL čime predstavljaju relevantnu ocjenu struke, a iz tog razloga imaju posebnu vrijednost i značenje. Ove godine uvedene su još dvije kategorije, tako se po prvi puta birao najbolji igrač Prve hrvatske malonogometne lige i najbolji travnjak MAXTV Prve lige.

13. LIPNJA

BUDI NEČIJA PRILIKA ZA ŽIVOT

Nogometni sindikat u suradnji s portalom Nogometne ikone i Zakladom Ana Rukavina po drugi put ove godine organizirao je upis u Hrvatski registar s ciljem da se pomogne Nikoli Pokrivaču koji je obolio od Hodgkinovog limfoma i za liječenje mu je potrebna transplantacija koštane srži, ali i svim drugim oboljelima od istog ili sličnog oblika oboljenja. Upisano je novih 45 potencijalnih darivatelja.

21. LIPNJA – 30. LIPNJA

KAMP ZA IGRAČE BEZ UGOVORA

Po peti jubilarni put održan je Kamp za igrače bez ugovora, naše članove kojima smo omogućili trenažni proces na stadionu NK Kustošija i mogućnost da pronađu novi klupski angažman. Odigrana je prijateljska utakmica protiv NK Rudeš, a HUNS-ova momčad nastupila je i na regionalnom turniru u organizaciji HUNS-a pod pokroviteljstvom FIFPro-a.

1. SRPNJA

FIFPRO/HUNS TURNIR „HRVATSKA 2017.“

Hrvatska udruga „Nogometni sindikat“ bila je domaćin FIFPro/HUNS turnira „Hrvatska 2017.“, koji je održan na Hitrec-Kacian stadionu. Riječ je o regionalnom turniru na kojem su uz Hrvatsku, sudjelovale i Crna Gora, Slovenija i Srbija pod pokroviteljstvom FIFPro-a, a sve s namjerom da uz promociju nogometa i fair-play igre, omogućiti profesionalnim igračima koji su trenutno u potrazi za klubom da pronađu angažman. Sudionici finalne utakmice na samom su njenom početku promovirali akciju: Pokaži rasizmu crveni karton.

3. SRPNJA – 31. KOLOVOZA

FIFA&FIFPRO WORLD 11 2017

HUNS je u klubovima 1. i 2. HNL proveo glasanje za najboljih 11 svjetskih nogometaša svijeta, ove godine peti puta zaredom. Osim što su igrači svojim glasovima direktno mogli izabrati najbolje među sobom, ovaj projekt ujedno doprinosi i promociji klubova i njihovih igrača na međunarodnoj razini.

27. LISTOPADA

KONFERENCIJA „UTJECAJ SPORTA NA PSIHOLOGIČKO ZDRAVLJE“

Svjesni da mentalno zdravlje nije tema o kojoj se rado govori i da je u našem društvu još uvijek zastupljena kao tabu tema, odlučili smo organizirati ovu konferenciju i govoriti upravo o utjecaju sporta na psihofizičko zdravlje. Ovom konferencijom govorili smo javno o važnosti mentalnog zdravlja, ali na pozitivan način, iskreno, otvoreno, bez straha od osuđivanja, bez zadržke. Željeli smo skinuti stigmatu i potaknuti sportaše da govore javno o ovakvim problemima, a ne da ih drže u sebi boreći se sa samim sobom jer se tako samo stječe dojam da nogometaši i ini sportaši nemaju sličnih problema ili pak da o njima šute.

1. SIJEČNJA – 23. STUDENOGA

STARI PAPIR ZA NOVI OSMIJEH

Djelatnici HUNS-a u navedenom su razdoblju sakupljali stari papir s ciljem da 23. studenoga obilježimo Svjetski humanitarni dan i na taj način pomognemo Udruzi „Stari papir za novi osmijeh“ te potpomognemo inicijativu da se prikupljenim papirom dobivena novčana sredstva iskoriste za pomaganje obiteljima s djecom s posebnim potrebama ili teškim bolestima, kao i onima slabog imovinskog stanja.

1. SIJEČNJA - 23. STUDENOGA

„PLASTIČNIM ČEPOVIMA DO SKUPIH LIJEKOVA“

Djelatnici HUNS-a u navedenom su razdoblju sakupljali plastične čepove čime su direktno pomogli projektu Udruge oboljelih od leukemije i limfoma Hrvatske. Cilj projekta da se reciklažom sakupljenih čepova sufinancira nabava skupih lijekova za liječenje članova Udruge oboljelih.

14. STUDENOGA – U TIJEKU

SVIDEOREHOM U VELIKI ISKORAK U REHABILITACIJI SPORTAŠA

Nogometni sindikat je ostvario suradnju s Videorehom s ciljem da svojim članovima koji su u terapijskom procesu ponudi mogućnost rehabilitacije. Videoreha je online platforma namijenjena nogometašima koja osim rehabilitacije nakon najčešćih ozljeda i operacija, omogućuje i specifične programe za prevenciju (ozljeda trbušne stijenke, stražnje lože, aduktora, skakačko koljeno i prednji križni ligament) koji se mogu uklopiti u svakodnevni proces treninga.

14. STUDENOGA – 15. SIJEČNJA 2018.

FIFPRO WOMEN'S WORLD XI AWARD

HUNS drugu godinu zaredom provodi u Hrvatskoj među klubovima 1. HNLŽ glasanje za najboljih 11 nogometašica svijeta. Samim time ova nagrada i priznanje više nije isključivo rezervirana za muški nogomet, a istovremeno doprinosi promociji igračica svakog kluba sudionika na međunarodnoj razini.

1. RUJNA – 15. LISTOPADA

OBRAZOVANJE NA VISOKOJ ŠKOLI ASPIRA

Osim što omogućujemo povoljnije uvjete studiranja preko UCN online studija, tako u Hrvatskoj naši članovi ostvaruju pravo na jeftinije školovanje (za 50% manja godišnja školarina) na Visokoj školi ASPIRA. Trenutno ondje studiraju naša 4 redovna člana, a to su: Krešimir Kelez, Tomislav Ivičić, Marko Ristovski i Zvonimir Milić.

Uz sve prethodno realizirane projekte u 2017. godini, HUNS je svojim radom djelovao i u korist sljedećih važnih projekata i zadaća:

- Predstečajna nagodba – RNK Split
- Kazna za igrače Cibaliye
- Ugovorna klauzula (klađenje)
- Pravilnik o pravnoj pomoći (Petrak)
- Naknada štete
- Nova arbitraža

PLAN AKTIVNOSTI ZA 2018. GODINU

- “Kamp za igrače bez ugovora”- turnir sa 6 ekipa
- “Trofej Nogometaš”
- Kampanja kojom bi se društveno odgovorno djelovalo - “DON'T FIX IT”
- Izdavanje glasila (časopisa) HUNS-a
- “FIFA&FIFPro World 11”
- „FIFPro Women's WorldXI”
- Sport Fest
- Igrač mjeseca
- Program vjernosti – loyalty card
- Kampanja po izboru FIFPro-a
- Upis studenata na online studij u Danskoj (UCN) i ASPIRA-u
- Sudjelovanje na kongresima, skupštinama, radionicama, priredbama i sastancima FIFPro-a
- Iniciranje i održavanje sastanaka s raznim sudionicima u hrvatskom sportu, a posebice nogometu, organiziranje tribina, redovito obraćanje medijima, a sve radi poboljšanja statusa igrača u Republici Hrvatskoj

PLENARNI SASTANAK U SKLOPU
SOCIJALNOG DIJALOGA U EU

RIJEČ U KORIST BOLJEG SOCIJALNOG STATUSA NOGOMETAŠA

17. studenog 2017. u Bruxellesu u Europskoj komisiji okupili su se svi dionici nogometa i predstavnici nogometnih sindikata. Tomislav Kasalo, HUNS-ov odvjetnik je ispred hrvatskog nogometnog sindikata izvijestio nazočne o procesu implementacije Minimalnih uvjeta za profesionalne igrače. Teme sastanka su između ostalog bile sljedeće: Implementacija autonomnog ugovora, poštivanje takvih fondova i fondovi tijekom igrače karijere nogometaša.

Socijalni dijalog u Europskoj uniji predstavlja platformu Europske komisije namijenjenu predstavnicima objiju strana, poslodavaca i posloprimaca određene grane djelatnosti, kako bi razmotrili i dogovorili socijalne i radne uvjete na razini zemalja Europske unije.

POVRATAK U NOGOMETNI ŽIVOT MAKEDONSKOG
REPREZENTATIVCA I SVJEŽEG KAPETANA DINAMA

NOVI JE KAO „STARI“ DOBRI ADEMI

Bio je utorak, 16. rujna 2015. Večer koju Dinamovi navijači i danas često prepričavaju. “Modri” su Ligu prvaka otvorili pobjedom protiv londonskog Arsenala (2:1). Dinamo je po prvi puta u prestižnom natjecanju pobijedio klub iz “liga petice”. Iako je konkurencija bila zastrašujuća (Bayern, Arsenal, Olympiakos), dvije su riječi odzvanjale Dinamovom svlačionicom: prolaz skupine! Euforija se razlijevala Maksimirom...

Međutim nekoliko dana kasnije uslijedio je šok. Konsternacija. Nevjerica. Nalaz urina Arijana Ademija bio je pozitivan na dopinškoj kontroli! Dinamo je ostao bez kapetana. Hrvatski se prvak od doživljenog šoka i gubitka krucijalnog igrača nije oporavio. Izgubio je sve utakmice u skupini Lige prvaka.

I B uzorak urina Arijana Ademija sadržavao je nedopuštenu supstancu, anabolički steroid – stanazolol! Slijedio je novi udarac za Dinamo i njegovog kapetana: Disciplinska komisija UEFA-e kaznila je Arijana Ademija četverogodišnjom

suspenzijom bavljenja (profesionalnim) nogometom! Drakonska kazna, nezabilježena u analima stegovnih organa UEFA-e.

Arijan Ademi žalio se Međunarodnom sportskom sudu (CAS) u Lausannei. Imao je valjane argumente za žalbeni postupak. Naime, neovisni laboratorij iz Kölna analizom je utvrdio kako se u megaminu, kojega je Ademi koristio, nalazio i nedopušteni steroid. Megamin je mineral, koji se može kupiti u svakoj ljekarni kao dodatak prehrani. No, spomenuti preparat bio je kontaminiran zloglasnim anaboličkim steroidom – stanazololom (u tragovima). Provedena su čak tri vještačenja i svako je izvješće “aboliralo” Ademija...

Nakon višekratnog odgađanja presude CAS je naposljetku sredinom ožujka 2017. donio pravorijek kojim se kazna Ademiju – prepolovljuje. U Maksimiru su vidno rezignirani dočekali odluku Sportskog suda. - Presuda je nelogična, nekonzistentna i nepravedna. Svi argumenti bili su na strani našeg igrača. Dokazao je kako se zabranjena supstanca u njegovom

Odluka CAS-a nije pravedna, ali je jamačno – oportuna. Međunarodni sportski sud nije mogao izložiti blamaži organe UEFA-e i osloboditi Ademija. U tom bi slučaju neprijeporno oštećena strana (Ademi i Dinamo) zatražili prispodobivu odštetu. A CAS praktički “živi od UEFA-e” (koja mu posredno proslijeđuje najviše “slučajeva”). Stoga se donijelo kompromisno rješenje. No, Arijan Ademi osjetio je olakšanje. Njegova je kalvarija napokon bila okončana.

- Iskreno, očekivao sam oslobađajuću presudu jer se nisam osjećao krivim. Ali, odluka CAS-a ipak mi je donijela neku zadovoljštinu. U njoj stoji kako Arijan Ademi nije varao! Nakon svega što sam prošao taj mi je detalj jako bitan. Ta me rečenica čini sretnim. To je ono za što sam se borio gotovo dvije godine. Iako se na kraju ne osjećam kao pobjednik jer izgubljeno vrijeme nitko mi ne može vratiti – ističe Ademi.

Nogometu se vratio u kolovozu kada je i službeno mogao otpočeti s treninzima u Maksimiru, a na terenu je “debitirao” u dresu Makedonije, 9. listopada 2017. (pravo igranja stekao je dva dana ranije), u kvalifikacijskom ogledu s Lihtenštajnom. Ušao je u 63. minuti utakmice umjesto kapetana Gorana Pandeva. Pet minuta kasnije postigao je pogodak...

- Bio je to za mene posebno emotivan trenutak. Nisam uspio suspregnuti suze. Taj gol posvetio sam izborniku Angelovskom koji je vjerovao u mene, suigračima i navijačima u Strumici jer su me svi bespogovorno podržali.

GNK Dinamo maksimalno se korektno ponio prema svom kapetanu tijekom suspenzije i izrečene mu kazne. Za trajanja mučnog disciplinskog, a potom i pravosudnog postupka maksimirski je klub podržavao Ademija, financijski i moralno. Iako Ademi dvije godine nije nastupao, Dinamo nije “zamrznuo” ugovor već je uredno ispunjavao svoje financijske obveze (400.000 eura po sezoni). Štoviše, po povratku na teren, Dinamo nudi Ademiju – novi ugovor (iako je aktualni važeći do 2020.).

- Ponekad mi se čini kako mi nedostaje riječi da bih se zahvalio svima koji su vjerovali u moju nevinost. Onoga trenutka kada sam saznao za pozitivan nalaz dopinške kontrole meni se život iz temelja promijenio. Prvotno sam mislio da je neka greška. No, B nalaz je također bio pozitivan. Najteže je bilo uvjeriti ljude u svoju nevinost, da je suplement kojega sam uzimao bio kontaminiran, što je na kraju potvrdila i trostruka analiza tableta megamina. U najtežim trenucima uvijek je obitelj bila uz mene. No, veliku zahvalnost dužan sam iskazati i doktoru Cerovečkom, svojim odvjetnicima i ljudima iz Nogometnog sindikata (HUNS-a), na nesebičnoj pomoći. Ipak, najviše me zadužio Dinamo. Onoga trenutka kada sam dobio četverogodišnju zabranu igranja nogometa mogli su raskinuti ugovor. Ne bih im mogao ništa zamjeriti. Međutim, redovito su me plaćali, kao da igram i borili se zajedno sa mnom u dokazivanju nedužnosti. Dinamo se u mom slučaju pokazao kao veliki klub.

Povratak Arijana Ademija u Dinamovu momčad poremetio je hijerarhiju u svlačionici koja se stvarala posljednje dvije godine. Trener Mario Cvitanović inzistirao je da Ademi (ponovno) preuzme kapetansku traku. Domagoj Antolić nije bio najsretniji zbog te odluke, ali svoje emocije nije “razdijelio medijima”. - “Antola” i ja veliki smo prijatelji. Razgovarali smo o nastaloj situaciji. Shvatio je da ja s time nemam ništa. Odluka je isključivo u domeni trenera. On je šef u svlačionici.

U dvije godine Ademijevog odsustva Dinamova je momčad doživjela značajne preinake. Pa i način igre ponešto se promijenio...

- Premda imam tek 26 godina dvije izgubljene sezone moraju ostaviti traga. No, cijelo vrijeme odsustva bio sam u treningu. Danas imam 3,5 kile manje nego prije dvije godine. Još se “uklapam” u momčad. Zadovoljan sam svojim jesenskim igrama, ali mislim da će sve biti puno bolje na proljeće nakon zimskih priprema. Dinamo trenutno ima dobro izbalansiranu momčad, ali pravu vrijednost ovog sastava teško je procijeniti kroz utakmice HNL-a. Većina protivnika protiv nas igra “bunker”. Nama je stoga teško uvježbavati defenzivni način igre kakav nas očekuje u europski zahtjevnijim utakmicama. No, nakon izgubljenih trofeja prošle sezona sada je najvažnije vratiti titule u Maksimir i stvoriti pobjednički mentalitet, s kojim će rasti i samopouzdanje momčadi.

Situaciju, sličnu Ademijevoj, trenutačno proživljava bivši kapetan hrvatske reprezentacije i ukrajinskog Šahtara, Darijo Srna. I njegov je nalaz urina bio pozitivan na dopinškoj kontroli.

- Teško mi je reći nešto više o tom slučaju jer sva saznanja imam iz medija. No, zato bolje od drugih znam što Darijo trenutačno prolazi. Želim mu da sve to izdrži. Osobno, 18 mjeseci koje sam proživio tijekom suspenzije ne bih poželio niti najvećem neprijatelju.

Arijan Ademi pozornost je medija privukao i jednom humanitarnom inicijativom. On je u Dinamovoj svlačionici, zajedno sa svojim suigračima, pokrenuo akciju prikupljanja novca za nogometaše Istre.

- Strahovao sam da će naša zamisao biti pogrešno protumačena. Nije nam bio cilj skupljati milostinju ili stvarati neku obvezu nogometašima Istre. Naprosto, želja nam je bila pokazati solidarnost prema pulskim igračima koji su se zatekli u nezavidnoj situaciji. Tužno je uoči božićnih blagdana slušati kako neki naši kolege ne dobivaju pošteno zarađeni novac, kako ne mogu prehraniti obitelj, kako ih izbacuju iz stanova... Jedino mi je žao što se igrači ostalih hrvatskih prvoligaša nisu uključili u akciju pomoći. Svi jedemo isti kruh. Ovo što su proživjeli dečki s Drosine može se sutra dogoditi bilo kome u hrvatskom nogometu.

TO JE HRVATSKI NOGOMET, SVI SE ŽALE, ALI PODRŽAVAJU STATUS QUO

Predsjednički mandat Davora Šukera na čelu HNS-a formalno je istjecao 14. travnja 2018. Shodno Statutu HNS-a i izborna se Skupština trebala upričiti – na proljeće. Nakon što se (u veljači) odradi redovna, s planom proračuna za 2018. i usvajanjem završnog računa za prošlu godinu.

Kao uvertira u izbore trebala se održati još jedna redovna Skupština, predviđena za 19. prosinca. Međutim “preko noći” dolazi do iznenadnog obrata. Mijenja se prefiks i karakter skupa. Skupština HNS-a postaje izbornom, a pozivnice su datirane na – 22. prosinca.

Intencija je bila posve jasna. “Skučenost prostora” izborne kampanje, imalo je za cilj eliminirati potencijalne Šukerove protukandidate. Pretenzije spram funkcije predsjednika HNS-a iskazali su Dario Šimić i Marijan Kustić.

I dok je Šimićev CV najvećma poznat sportskoj javnosti (prvi hrvatski igrač koji je stotinu puta zaigrao za reprezentaciju, a nosio je dresove svjetski respektabilnih klubova – Intera, Milana i Monaca), Marijan Kustić za većinu je nogometnih konzumenata – „no name” lik. Barem u sportskom segmentu svog životopisa, u kojemu se spominje da je nekoć igrao za pašku Novalju. Kao predsjednik Nogometnog saveza Ličko-senjske županije postao je i članom Izvršnog odbora HNS-a (no zbog političke aktivnosti status mu je zamrznut). Kustić ima kudikamo uvjerljivije političke preporuke: saborski je zastupnik i član HDZ-a!

Neposredno po sazivanju izborne Skupštine, Kustić se povukao, “pod nerazjašnjenim okolnostima”. A poslije dva tjedna kampanje bilo je izvjesno kako će na Skupštini biti samo jedan predsjednički kandidat: Davor Šuker! U konačnici, Šukera je podržalo čak 18 Županijskih nogometnih saveza (Šimića samo tri), a svekoliko raširena zamisao o promjeni na vrhu nogometne organizacije doživjela je posvemašnji fijasko. Ideju o svrgavanju Davora Šukera ponajviše su poticali ovdašnji mediji. U svim anketama predsjednik HNS-a dobivao je tek simboličnu potporu (9-15%). Upitan za komentar glede vlastite nepopularnosti, Šuker se medijima obraćao s indignacijom, prozivajući ih za “plasman laži i manipulacija”. Riječju – “fake news”.

Promjene u HNS-u diskretno su zagovarale i političke strukture. Sve boje političkog spektra pokazale su nesklonost Šukeru. Posebice je kritikama bio izložen Statut HNS-a i model biranja predsjednika. Čak je i premijer Andrej Plenković

eksplicitno zaključio kako bi “sustav trebalo provjetriti”. Naime, kandidatu za predsjednika HNS-a potrebna je potpora devet (od 21) županijskih središta. Istovremeno, kandidatu za predsjednika FIFA-e dostatna je potpora pet nacionalnih saveza (od 218 koliko ih je udruženo u Svjetsku nogometnu federaciju).

“Prevrtljivi” političari i “kontaminirani” mediji nisu bili jedini Šukerovi neprijatelji u ad hoc održanoj predsjedničkoj kampanji. Javni istupi pojedinih viđenijih djelatnika (Damir Mišković, Marijan Kustić, Robert Markulin...) pokazali su kako unutar nogometne organizacije ne postoji očekivana monolitnost. Uz tri “odmetnuta” županijska saveza, koji su svoje demokratsko pravo drugačijeg mišljenja, artikulirali u službeni potporu kandidaturi Darija Šimića. To su Nogometni savezi Splitsko-dalmatinske, Zadarske te Dubrovačko-neretvanske županije.

Svi koji su kampanju za predsjednika HNS-a doživjeli kao farsu bili su nepodnošljivo – u pravu. Davor Šuker uvjerljivo je pobijedio mada njegova “utrka za predsjednika” nije podrazumijevala nijedan javni nastup, nijedno sučeljavanje s Darijom Šimićem. Šukerov program za predstojeće četverogodišnje razdoblje hrvatskog nogometa nitko nije niti vidio niti čuo. Svejedno, čak 18 županijskih nogometnih središta glasovalo je za njega – “na slijepo”.

Foto: CROPIX

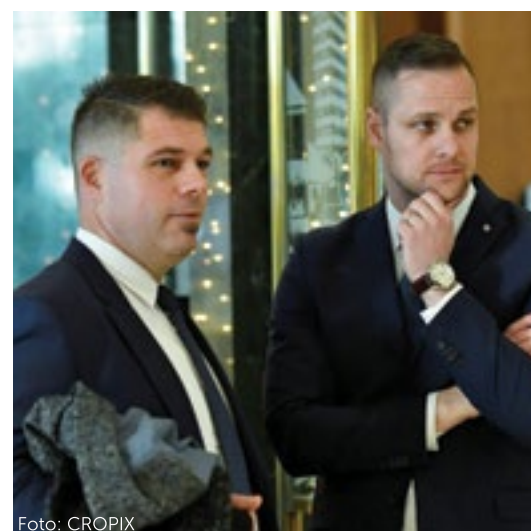

Foto: CROPIX

Foto: CROPIX

Umjesto Šukera, predsjednički je program, dva dana prije službenog završetka kampanje, prezentirao čovjek koji se za funkciju čelnog čovjeka HNS-a uopće nije kandidirao! Damir Mišković dramatičnom je bojom glasa najavljivao svoje javno očitovanje. Mediji su (opet pogrešno) nagovještaj njegovog istupa doživjeli kao vjerojatno povlačenje s pozicije predsjednika NK Rijeka i svih ostalih funkcija u hrvatskom nogometu. No, umjesto predmnijevane abdikacije, Mišković je prezentirao grandiozne planove “za ozdravljenje hrvatskog nogometa”. Pritom je auditorij ostavio – u čudu. Posve je nejasno – zašto nijednu od izloženih ideja Mišković nije pokušao ostvariti u dosadašnjem četverogodišnjem razdoblju? Naime, u mandatu Davora Šukera, čelni je čovjek riječkog kluba bio dopredsjednikom HNS-a!

Umjesto toga, kritizirao je Šukera i zagovarao Kustića kao svog kandidata.

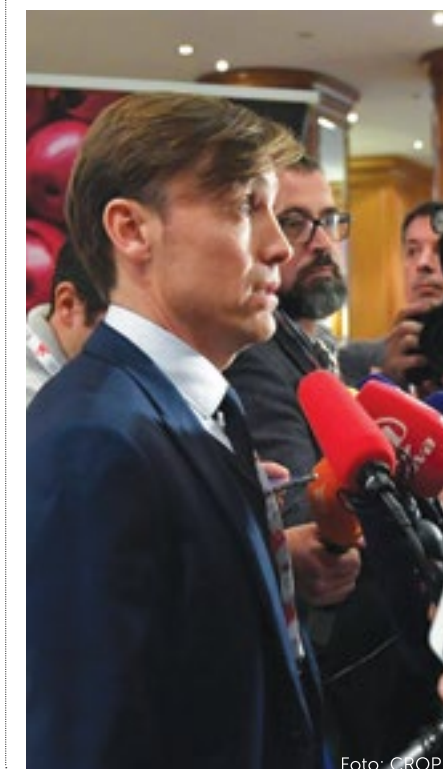

Foto: CROPIX

Zapravo se kao odraz čuđenja nameće još jedno logično pitanje: zašto se Damir Mišković nije osobno kandidirao za predsjednika nogometne organizacije kada ima “jasnu viziju i konkretne programe”, posebice glede financiranja hrvatskog sporta?

Svoju politiku “nemiješanja” Mišković je iskazao i 22. prosinca na izornoj Skupštini HNS-a. Iako je ponovno izabran (na prijedlog Davora Šukera) za dopredsjednika HNS-a, pri glasovanju za lidera nogometne organizacije, Mišković je bio – suzdržan!? Od nazočnih na Skupštini, protiv je bio jedino Dario Šimić. Održavanje najvećeg nogometnog skupa obilježio je svojevrsni skandal. Budući da njihov prijedlog za raspuštanjem Skupštine nije prošao četvorica zastupnika napustila su sjednicu i prije neposrednog čina glasovanja: predsjednik NS splitsko-dalmatinske županije Marko Erceg, predstavnici Hajduka Ivan Kos i Slaven Marasović te predstavnik Druge HNL Jure Bosančić.

- Skupština se odvija po starom poslovniku. To je odraz nelegitimnosti ovog skupa – rekao je Erceg prije nego je rezignirano napustio sjednicu u hotelu Sheraton, zajedno sa svojim istomišljenicima.

Nažalost, događaj u Sheratonu samo je potencirao nekonzistentnost nogometne organizacije. Skupu se naime obratio i predsjednik HNS-a, Dario Šimić:

- Iako se s puno stvari u hrvatskom nogometu ne slažem, dijalog nema alternative. Nismo međutim razgovarali o nekim bitnim stvarima. Danas u hrvatskom nogometu imamo 67 igrača s blokiranim računima. Nogometaše Istre izbacuju iz stanova. A uskoro bi moglo biti još više igrača s neizvjesnim sudbinama. Osobno sam radio na terenu, nisam se skrivao. Žao mi je što moje suradnike i mene neki od vas nisu imali potrebe niti saslušati. Uvijek smo spremni sjesti za stol sa svim dionicima hrvatskog nogometa. Na koncu, nikome ništa ne zamjeram. Nisam izgubio utakmicu jer do nje nije došlo. A to me žalosti – zaključio je Šimić.

Njegovu besjedu zastupnici Skupštine HNS-a nisu doživjeli odveć emotivno. Možda je problem – u tajmingu. Šimić se govornice domogao tek pri kraju sjednice. Tada je većini zastupnika već ponestalo koncentracije. A i ručak se počeo hladiti...

ŠTO JE HRVATSKOM NOGOMETU DONIJELA PROŠLA
PREDSJEDNIČKA ETAPA DAVORA ŠUKERA?

PUNO LIJEPIH, ALI NEISPUNJENIH OBEĆANJA

Foto: Sanjin Strukić

“Dobre misli, dobre riječi, dobra djela”. Tako je govorio Zaratustra, znameniti perzijski filozof i prorok. Otprilike dva i pol tisućljeća kasnije, slično je zvučao i Davor Šuker. U svom inauguracijskom govoru, 5. srpnja 2012. nakon što je postao predsjednikom Hrvatskog nogometnog saveza (naslijedivši ozbiljno bolesnog Vlatka Markovića), Šuker je rekao:

- Oštro ćemo se razračunati s anomalijama koje nagrizaju nogometno tkivo. Imat ćemo nultu toleranciju prema huliganstvu, namještanju utakmica i svim ostalim nepravilnostima. Posebice se ponosim jer sam ujedinio nogometnu Hrvatsku. Nadam se da ćemo vratiti vjeru u domaći nogomet, vjeru u suđenje i da ćemo vratiti navijače na stadione.

Članovima Skupštine, ali i medijima novo ustoličeni je predsjednik podijelio program razvoja hrvatskog nogometa. Sročan vrlo minuciozno. Danas međutim taj isti program izgleda više kao kompromitirajući materijal koji se može iskoristiti – protiv Šukera! Naime, s popisa velikih želja iz 2012. ostvareno je vrlo malo ili ništa.

Ono najbitnije, za opstojnost HNS-a i Šukera na mjestu predsjednika, ipak

je ostvareno. Hrvatska nogometna reprezentacija održala je kontinuitet nastupa na velikim natjecanjima. Bilo bi nekorektno oduzimati određene zasluge aktualnom vodstvu za taj doseg. Ako ništa drugo, za Šukerovog je mandata hrvatska nacionalna momčad promijenila četvoricu izbornika! Jednako kao i tijekom 13 i pol godina vladavine prethodnika mu Vlatka Markovića.

Izvan konteksta A reprezentacije (HNS navodno opslužuje 24 različite selekcije) predsjednik nije pokazivao osobit interes. Nije se pojavio čak niti na finalu Europskog prvenstva U17, kojega je HNS organizirao!? Iako je u programu naveo kako će se zalagati za boljitak svih reprezentacija nedugo nakon ustoličenja Šuker je ukinuo dnevnicu ženskoj ekipi. Prije ukidanja iste su iznosile – 36 kuna!

Šuker je 2012. obećao “jednoobraznost i marketinški pristup Prvoj HNL po modelu Lige prvaka”. Kao i brendiranje Hrvatskog nogometnog kupa. U postupak brendiranja uključena je inovacija da se finalna utakmica igra u gradu, koji putem tržišne utakmice izbori organizaciju i domaćinstvo. Koliko je time Kup profitirao? Odgovor će najbolje ilustrirati

činjenica da se na prošlosezonskom finalu u Varaždinu (između Rijeke i Dinama), predsjednik HNS-a nije uopće pojavio.

S rukom na srcu i zakletvom kako sve čini za boljitak hrvatskog nogometa Šukerov je Izvršni odbor ukinuo Udrugu klubova Prve HNL. Većina prvoligaša nikada nije shvatila koliko im je sada bolje...

Pet godina je Šuker uvjeravao napaćeni nogometni puk kako će na Sveticama niknuti kamp s hotelom – “na ponos cijele Hrvatske”. Ali, to nije sve. Obećavao je izgraditi, uz nacionalni i tri regionalna kampa. Nakon što je 14 milijuna potrošeno za pripremu “projekta Svetice”, nacionalni kamp postao je tabu temom. Službena je verzija kako se “projekt odgađa za neka sretnija vremena”. Realno, HNS nikada neće izgraditi kamp – na Sveticama.

A poslije svih “neviđenih” kampova, HNS danas nudi novu mantru – izgradnju nacionalnog stadiona u Velikoj Gorici! Nažalost, kroz kratko razdoblje demokracije hrvatski je narod stekao povijesni kontinuitet biranja “praznih obećanja”. Nogometni mikrokozmos samo je vjerna preslika hrvatskog društva.

SVI SE POZIVAJU NA POLITIKU KAKO IM I KADA ODGOVORA. NOGOMET, JASNO JE SVIMA, NE MOŽE FUNKCIONIRATI IZDVOJEN OD POLITIČKOG UTJECAJA. U HRVATSKOJ SE ODNOSI U DOMAĆEM NOGOMETU ZNAČAJNIJE MOGU PROMIJENITI JEDINO AKO TO POLITIKA BUDE HTJELA

HNS SE PONAŠA(O) KAO DRŽAVA U DRŽAVI

“Politika se ne smije miješati u nogometni sport” – floskula je iza koje se godinama već skrivaju čelnici hrvatskog nogometa. Spomenutom frazom i Davor Šuker reagira na svaku opservaciju ili možebitnu implikaciju hrvatskih političara kada ih se upita za nogometne teme. A zapravo mu ta već istrošena rečenica služi kao mehanizam obrane pred brojnim neistomišljenicima koji u želji konsolidacije nogometnih (ne) prilika sve učestalije prizivaju politiku.

Foto: CROPIX

Hrvatski je nogometni savez (nekoć se nazivao Nogometni savez Hrvatske) i nastao kao politički subjekt u vrijeme dok je Davor Šuker još igrao za dvije reprezentacije. Pod vodstvom Mladena Vedriša, HNS je odradio povijesnu zadaću razdruživanja nogometa s fudbalom. Stoga je i donekle razumljivo da je nogometni savez u 90-ima imao tretman resornog ministarstva.

Poveznice hrvatskog nogometa i politike kroz povijest naše mlade države, naprosto su neraskidive. Zbog neslaganja s politikom poglavara Republike Hrvatske, dr. Franje Tuđmana, prvi je predsjednik HNS-a, Mladen Vedriš abdicirao 1994. Poradi politike je i najvoljeniji izbornik Čiro Blažević 2000. napustio reprezentaciju. Konačno, svi predsjednici HNS-a imenovani su na tu dužnost (neslužbenim) ukazom dr. Tuđmana. Do pojave Davora Šukera... Jedino je aktualni čelnik nogometne organizacije došao na sadašnju poziciju

voljom Zdravka Mamića. A čovjek, kojega smatramo sivom eminencijom hrvatskog nogometa, samo je nusprodukt tog i takvog političkog sustava.

Kaže Šuker: politika se ne smije miješati u rad HNS-a! I doista, u radu HNS-a politika se ne miješa! Štoviše, poprilično je monolitna. U nogometnoj je organizaciji od osnivanja dominirala isključivo jedna stranka. De facto, HNS je najutjecajnija društvena institucija koju HDZ nikada nije izgubio. Nesposobnost SDP-a u vođenju državom najizravnije se očitovala upravo kroz nemoć rušenja nogometnog bastiona. Priče o “isušivanju močvare” lakomislenom su nogometnom puku samo uzburkale maštu. Pokazalo se da “komarci” Mamiću i društvu ne mogu previše nauditi.

Iritantno nečinjenje i držanje – po strani aktualne političke nomenklature, samo je još jedno u nizu razočaranja svekolikog puka. Koji se razložno pita: ako ne mogu reforme provesti u nogometnoj organizaciji, gdje će onda? A posljedice stava – “ne bi se šteli miješati” mogu se naći i na novinskim naslovnica. Poput: “Mamić pobijedio Plenkovića”!

Čini se kako je od svih hrvatskih političara jedino Franjo Tuđman uviđao “važnost nogometnog sporta za stanje nacije”. I Čiro Blažević je ne jednom ustvrdio: - Za treće mjesto na svijetu najzaslužniji je Franjo Tuđman!

A koliko je Davor Šuker tijekom svoje vladavine distancirao nogomet od politike vjerno dokazuje sljedeći podatak: u prošloj nogometnoj vladi od 17 članova Izvršnog odbora, 11 ih je bilo s iskaznicom HDZ-a. Iako mnogi prethodnu spoznaju doživljavaju kao bizarnost, radi se o logičnom slijedu ustroja nogometne organizacije. Isti je upravo tako koncipiran da se kroz delegatski sustav županijskih saveza u Izvršni odbor infiltriraju lokalni (politički) moćnici.

Smiješne su stoga Šukerove prijetnje FIFA-om i UEFA-om. I Gianni Infantino i Aleksander Čeferin jako dobro znaju koliki je stupanj autonomije Davora Šukera u obnašanju predsjedničke dužnosti. I zašto je baš on postao predsjednikom HNS-a, a ne npr. Zvonimir Boban! Pojavnost saborskog zastupnika i političara lokalne provenijencije Marijana Kustića u kampanji za predsjednika HNS-a neki su nogometni kroničari posve pogrešno protumačili kao pokušaj svrgavanja Šukera, odnosno konfrontaciju dvojice najutjecajnijih ljudi hrvatskog nogometa – Zdravka Mamića i Damira Miškovića. Kao predsjedničkog kandidata Mišković je doista često isticao svog prijatelja i zemljaka (obojica s s Paga), no Kustića su svojevremeno politički protivnici optuživali kako mu je kampanju financirao – Zdravko Mamić. Konačno, (gotovo) anonimni nogometni dužnosnik odustao je od kandidature dan nakon što je viđen u Maksimiru...

A kako aktualni predsjednik HNS-a ne uživa nepodijeljenu potporu unutar nogometne organizacije bilo je razvidno iz medijskih istupa bliskih mu suradnika, s članstvom u Izvršnom odboru (Damir Mišković, Robert Markulin). Još je veći broj onih, koji su svoje iskaze kontra Šukera davali “off the record”, poslije dva popijena gemišta...

Možda bi se sakupila i kritična masa nezadovoljnika da sjednici Izvršnog odbora uoči izborne Skupštine HNS-a kao “gost” nije nazočio Zdravko Mamić!? Njegova je besjeda uvjerila “krivovjerne” kako je Davor Šuker – “najbolje rješenje za predsjednika HNS-a”. Iako vjerojatno niti Mamić ne vjeruje u poruku koju je poslao Izvršnom odboru...

A poslije najnovije farsične predstave, pompozno naslovljene – izborna Skupština HNS-a, i najvećim je naivcima postalo jasno kako se situacija u hrvatskom nogometu može promijeniti jedino – političkom voljom. Stoga je i HNS-ov “strah od politike” prirodan i razumljiv.

SVI MOŽEMO POMOĆI DRUGIMA, **AKO HOĆEMO**

Svake se godine, 23. studenoga, u svijetu obilježava Međunarodni humanitarni dan s ciljem da se ljude i društvo u kojem živimo podsjeti na nužnost ulaganja u vlastitu dobrotu. Često se kaže: „Ruke koje pomažu, mogu promijeniti svijet.“ Humanitarna djelatnost po definiciji je djelatnost kojom se na različite načine (novac, roba i usluge) bez naknade pruža humanitarna pomoć onim osobama kojima je upravo takva pomoć prijeko potrebna zbog stanja u kojem se trenutno nalaze, a za koje one nisu kriva. Kroz cijelu godinu HUNS sudjeluje u različitim projektima društvene

odgovornosti pa su tako djelatnici Sindikata tijekom protekle godine sakupljali stari papir i plastične čepove s ciljem da pomognu rad dviju Udruga.

Tako smo udruzi „Stari papir za novi osmijeh“ pomogli da prikupljenim papirom dobiju novčana sredstva koja će iskoristiti za pomaganje obiteljima s djecom s posebnim potrebama ili teškim bolestima, kao i onima slabog imovinskog statusa.

Uz to, potpomogli smo projekt Udruge oboljelih od leukemije i limfoma Hrvatske. Cilj projekta: „Čep u džep i kupi skupi lijek!“ jest da se reciklažom sakupljenih čepova

sufinancira nabava skupih lijekova za liječenje članova Udruge oboljelih.

Svjetski humanitarni dan je prilika svima nama da zajedničkim snagama učinimo razliku u svojoj zajednici i pokažemo da nam je stalo, a pomoći možete i vi, samo trebate izabrati na koji način i kome.

SRNINA SUDBINA JOŠ NEPOZNATA

Foto: Pixsell

U rujnu prošle godine senzacionalno je odjeknula vijest kako je Dario Srna „pao“ na doping kontroli. Bivši kapetan Vatrene i još uvijek aktualni igrač Šahtar Donjecka, pronađen je pozitivan na provjeri koja se dogodila izvan natjecanja. Bilo je to u ožujku prošle godine, kada su predstavnici ukrajinske doping kontrole iznenada, i očito ciljano, testirali (i) Srnu. Zašto su baš njega izabrali kad je već prije toga u 5 navrata, a poslije toga još najmanje jednom bio negativan na kontrolama poslije utakmica svog kluba?

Dosta je nejasnoća oko tog slučaja, počevši od činjenice kako su Ukrajinci

Srnu i UEFA-u upoznali s pozitivnim nalazom praktično pola godine kasnije. Od tada je hrvatski nogometaš u vrtlogu neizvjesnosti, sumnji i pritiska cijele situacije. Upravo je zato odlučio povući se iz natjecateljskog pogona sve dok se ne utvrdi prava istina. Do siječnja 2018. godine još nismo točno doznali za koju se supstancu u krvi tereti Srna, a kamoli da se doznalo za eventualnu kaznu. Od sredine rujna kada je obaviješten da je bio pozitivan te je od njega traženo pojašnjenje po tom pitanju, prošlo je eto skoro 4 mjeseca i ništa se ne zna.

Hrvatski je igrač odbio svaku opciju da je uzimao nedozvoljene supstance, što je prilično realno. Srna je naime skoro 20 godina profesionalac i najmanje 15 godina je igrao na vrhunskim razinama. To znači da je bio „bezbroj“ puta podvrgnut doping kontroli na klupskim i reprezentativnim natjecanjima. Niti jednom nije bio pozitivan, što potvrđuje „čistoću“ i čestitost tog velikog profesionalca. Zaista je teško prihvatiti da bi Srna sada, pred sami kraj karijere, u 36. godini života, posegnuo za nedozvoljenim supstancama. Tim prije što se oprostio od reprezentacije i fokusiran je samo na klub.

Dakle, ako je bilo nekih tragova supstanci koje nisu dozvoljene, gotovo je sigurno da se radi o „kontaminiranim“ proizvodima iz

palette suplemenata. FIFA je maksimalno pooštrila kriterije dopinga, jer postoji svijest da ga je sve više, pogotovo po pitanju suplemenata. Tamo gdje je veliki obrtaj novca postoji veliki rizik od ilegalnih postupaka.

Liječnik Vatrene, dr. Zoran Bahtjarević, tim je povodom opet upozorio nogometaše da moraju biti prvi vrlo oprezni u korištenju suplemenata ili bilo kojih drugih preparata, jer su oni prvi i najodgovorniji za sve ono što se nađe u njihovom tijelu.

„Ako nešto djeluje, onda je vrlo vjerojatno i zabranjeno.“ – zgodno je pripomenuo dr. Bahtjarević, aludirajući i na to kako su pravila doping kontrole sve stroža i to s punim pravom.

Dario Srna čeka pravorijek nadležnih UEFA tijela i prilično je uvjerljiva teza kako će i u slučaju minimalne kazne, vremenska suspenzija iznositi najmanje godinu dana. I to u najboljem scenariju, koji će jasno pokazati kako igrač nije namjerno uzeo ikakvo nedopušteno sredstvo. Kako je Srna u 36. godini čini se da bi to moglo biti i njegovo zaključenje aktivne karijere. Istina je, međutim, da nije svejedno s kakvim će „krajem“ u nogometnu mirovinu, pa je otuda razumljiva i velika Srnina borba da potvrdi etičnost i sportsku čistoću koja ga je pratila njegovom cijelom sjajnom karijerom.

LEASING ILI KAKO FINANCIRATI KUPNJU AUTOMOBILA

Odlučili ste se na kupovinu novog automobila, a niste sigurni da li da ga uzmete na kredit ili na leasing? Uz nezavisnog savjetnika za osobne financije, vaša će odluka biti donesena sa puno više sigurnosti u ispravnost odabranog oblika financiranja željenog automobila, jer će financijski savjet o uvjetima financiranja biti u skladu sa vašim željama i mogućnostima. Stoga vam preporučam da se prije kupovine automobila dobro informirate kod nezavisnog financijskog stručnjaka, kako ne bi poslije zažalili.

Postoje različiti modeli financiranja kupovine novog automobila. Financiranje putem leasinga znatno je brže od financiranja putem kredita zbog osjetno veće fleksibilnosti u poslovanju, za razliku od banaka koje ograničavaju stroga pravila.

Što je leasing?

Leasing je pravni posao u kojem leasing kuća pribavlja vozilo na način da od dobavljača vozila kupnjom stekne pravo vlasništva nad vozilom te primatelju leasinga odobrava korištenje vozila kroz određeno vrijeme, a primatelj leasinga se obvezuje za to plaćati naknadu.

Koja je razlika između financijskog i operativnog leasinga?

Financijski je namijenjen prije svega klijentima koji po isteku ugovora žele otkupiti vozilo.

OSNOVNE KARAKTERISTIKE:

- za fizičke i pravne osobe
- učešće smanjuje iznos financiranja i visinu mjesečne rate
- osnovni smisao financijskog leasinga je stjecanje vlasništva po isteku ugovora
- podmirivanjem svih obveza iz ugovora, vozilo prelazi u vlasništvo primatelja leasinga
- mogućnost financiranja uz varijabilnu i fiksnu kamatnu stopu
- bez ograničenja godišnje kilometraže
- bez ovjere ugovora kod javnog bilježnika (osim sredstva osiguranja plaćanja)

Operativni ima obilježja poslovnog najma (uz najmanje moguće troškove), jer se prvenstveno radi o korištenju vozila, bez namjere stjecanja vlasništva, uz eventualnu mogućnost zamjene za novo vozilo po isteku ugovora.

OSNOVNE KARAKTERISTIKE:

- za fizičke i pravne osobe
- niska mjesečna rata zbog unaprijed dogovorenog ostatka vrijednosti vozila (ovisno o broju prijedjenih kilometara i starosti automobila)
- mogućnost nižeg učešća
- jednostavna zamjena vozila
- vlasnik vozila je leasing, a korisnik je primatelj leasinga
- nakon isteka vratite vozilo leasingu/ najbližem ovlaštenom trgovcu
- mogućnost financiranja uz varijabilnu i fiksnu kamatnu stopu
- birate novo vozilo sukladno svojim potrebama
- bez skrivenih troškova
- nizak trošak obrade leasinga
- bez ovjere ugovora kod javnog bilježnika (osim sredstva osiguranja plaćanja)

Što je još važno znati?

KAMATA nije jedina cijena leasinga. Treba ukalkulirati sve troškove. Efektivna kamatna stopa (EKS) je kamatna stopa koja označava stvarni trošak financiranja.

Kada leasing društvo traži veće učešće, to je također na dobrobit klijenta - ukupan dug je manji; sukladno iznosu financiranja.

Obavezno prenesite svoje viđenje vlastite sposobnosti otplate leasinga - naknada, kamata, učešće, jamčevina, anuitet, ostatak vrijednosti odlične su varijable koje se mogu prilagođavati Vašoj sposobnosti plaćanja.

Dobro se raspitajte kod nezavisnog savjetnika za osobne financije kako leasing društvo funkcionira, jer tek nakon potpisivanja ugovora počinje suradnja.

ZA VRIJEME SP U RUSIJI HNS ĆE SA GRADOVIMA OBNOVITI KRITIČNE TRAVNJAKE HNL-a

NAPOKON KONKRETNA INICIJATIVA U KORIST NOGOMETA

“Kiša je padala četiri godine, jedanaest mjeseci i dva dana.” Srećom, prethodna je rečenica izvađena iz konteksta magičnog realizma kolumbijskog nobelovca Gabriela Garcije Marqueza i njegovog kapitalnog djela – “Sto godina samoće”. No, ako zanemarimo četiri godine i jedanaest mjeseci, za hrvatske je prilike kiše opet bilo – previše. Poglavito ako razgovaramo o nogometu. Naime, kada u Hrvatskoj dva dana kiši (bez prestanka kao u Macondu) nigdje se ne može igrati nogomet. Osim možda, na Rujevici...

Dugo je vremena HNS stvarao dogmu od maksimirskog stadiona. Uvjeravajući nas pritom kako nema te vode koju maksimirska drenaža neće progutati. A onda se 2. rujna prošle godine imala odigrati kvalifikacijska utakmica s Kosovom. Nije međutim bilo moguće. Švedski sudac Stefan Johannesson nakon 22. minute prekinuo je “igru”. Susret je nastavljen 16 sati kasnije, no maksimirski je travnjak nepovratno diskreditiran. Pokazao se neuporabljivim. Iako kiša nije padala četiri godine...

- Količinu oborina koja se sručila na Maksimir ne bi “progutali” niti najbolji tereni u Engleskoj, napravljeni baš za kišne uvjete – nastojao je direktor maksimirskog stadiona, Miljenko Sakoman prekid utakmice prikazati kao utjecaj “više sile”. Samo mjesec dana kasnije – nova

blamaža. HNS je otkazao domaćinstvo reprezentaciji Finske u Osijeku i kvalifikacijski ogled premjestio u Rijeku. Izvršni direktor HNS-a Damir Vrbanić odluku je potkrijepio riječima: - Izvršni odbor HNS-a nije bio kontra Osijeka. No, moramo se suočiti s činjenicom da Rijeka ima na Rujevici najbolji travnjak u Hrvatskoj.

“Famozni” travnjak, poput onog na stadionu Rijeke (otvoren je 2. kolovoza 2015.) mogli su imati i svi drugi hrvatski prvoligaši. Mješavinu prave i umjetne trave (u omjeru 70:30), kakvu je postavila na riječkom stadionu, ista je talijanska tvrtka ponudila i ostalima. Za pet milijuna kuna, uz obročnu otplatu – na pet godina. Zapelo je međutim u fazi realizacije. Talijani su tražili bankovna jamstva vlasnika terena, odnosno gradova. Nisu ih uspjeli dobiti...

- Kao i sve ostalo, i travnjaci imaju vijek trajanja. U Europi se travnjaci mijenjaju svake tri ili četiri godine. Kod nas nove travnjake imaju jedino Rijeka i Split (zamijenjen nakon održavanja Ultras). Maksimirski živi sedmu godinu, a neki prvoligaški tereni stari su po 20-30, pa i 50 godina – kaže Sakoman.

Tijekom kampanje za predsjednika HNS-a Davor Šuker ponudio je pomoć prvoligašima za obnovu terena.

Obećao je “najpotrebitijima” dotaciju od 3,5 milijuna kuna (uz uvjet da izrade projektnu dokumentaciju, a gradovi bi trebali financirati pripremne komunalne radove). U objavljenim dokumentima HNS-a spominje se “pomoć pojedinim klubovima”. Nigdje se međutim eksplicitno ne navode imena “pojedinih klubova”. No, imajući uvid u situaciju na prvoligaškim terenima, za pretpostaviti je da se radi o šest najproblematičnijih travnjaka: u Pulji, Vinkovcima, Zaprješću, Koprivnici, Osijeku i Zagrebu (Kranjčevićeva).

Tko bi projekt obnove terena financirao? Sredstva (38 milijuna kuna) de facto već “leže” na računu HNS-a. To je novac koji je UEFA dodijelila za izgradnju (nerealiziranog) kampa na Sveticama. Kao što je javnosti poznato, poradi nesklonog mu političkog ozračja, HNS je odustao od ulaganja u (gradski) sportski kompleks. Istovremeno, HNS je isposlovao prenamjenu tih sredstava. UEFA-in Hat-trick program usvojio je HNS-ove razloge i novac odobrio za obnovu travnjaka u HNL-u. Konkretizacija, odnosno izvedba projekta imala bi se obaviti za vrijeme Svjetskog prvenstva u Rusiji kako bi do nove sezone (2018./19.) svi travnjaci bili u funkciji.

Racionalno promišljanje nameće sasvim logično pitanje: zašto se već ranije nije

HNS JE POMPOZNO NAJAVIO KAKO ĆE NAKON SKORO 5 GODINA IZVIJESTITI SKUPŠTINU KAKO JE POTROŠENO 14 MILIJUNA KUNA ZA KAMP SVETICE, ALI...

OBEĆANJA JAVNA, POJAŠNJENJA POTROŠENOG NOVCA TAJNA?

Iako je prva uplata namjenskih financijskih sredstava za gradnju nacionalnog nogometnog (odnosno atletsko-nogometnog u verziji za Grad Zagreb) kampa izvršena još 2013. godine, HNS do danas nije našao za shodno javnosti, ali ni svojoj Skupštini podastri detaljnu specifikaciju utrošenih sredstava. Podsjećamo, iz revidiranih financijskih izvješća HNS-a na dan 31.12.2016. vidljiv je iznos od 38 milijuna kuna (od 52 milijun kuna uplaćenih od strane UEFA-e) na posebnom računu za izgradnju kampa. To znači da je HNS do onda potrošio 14 milijuna kuna za, kako sami navode, opsežnu izvedbenu dokumentaciju projekta, rušenje postojeće građevine, iskop zaštitne jame, tekuće troškova održavanja objekta (kojeg?) te zahtjevno arhitektonsko rješenje.

Ovako su pak na Skupštini okvirno specifikirali troškove: Oko 6.000.000 kuna išlo je za projektnu dokumentaciju, 800.000 za ishođenje dokumentacije, 2.000.000 za iskope i započete radove, 6.000.000 za uređenje terena s umjetnom travom („Mišanelo“, teren preko puta Maksimira). Radi usporedbe, travnjak Rijeke (70-30 postotak prirodne i umjetne trave) koštao je 5.000.000.

realizirao projekt obnove nogometnih travnjaka u Prvoj HNL? Nažalost, u politici vođenja nogometne organizacije nije bilo niti vizije niti strategije niti sustavnosti. Za igranje u najvišem razredu hrvatskog nogometa, klubovima se kao uvjet nametao biblijski imperativ: Fiat Lux! I bi svjetlo! Svi prvoligaški stadioni danas imaju reflektore.

Onda su se među uvjete za dobivanje prvoligaške licence “ugurali” i brojači ulaznica. Svi prvoligaški klubovi danas na ulazu u stadion imaju brojače ulaznica.

Foto: Marko Lukunić

Tako je hrvatski nogomet postao – “čuđenje u nogometnom svijetu”. Ima brojača koji zjape neiskorišteni (jer gledanost u Prvoj HNL pada), a reflektori obasjavaju bijedu hrvatske nogometne zbilje.

Pitanje je – bi li čelnici HNS-a i sada bili tako benevolentni spram najvećeg problema hrvatskog nogometa da se u predizbornoj kampanji nije pojavila oporba i vox populi, koji je posredstvom medija od Šukera i “oligarhije” zagovarao djela, a ne isprazne fraze.

Zapravo je tragikomično da u svijetu visoke tehnologije i umjetne inteligencije, koji u sport uvodi video i inu sofisticiranu tehnologiju, mi dolazimo do spoznaje kako bismo nogomet mogli igrati – na travi. Dičimo se nastupima na velikim natjecanjima, a imamo jedan jedini poštenu travnjak u državi. Na kojemu se može igrati nogomet i ako kiša pada – dva dana.

Travnjak na Rujevici doživljavamo kao specifičnost Prve HNL, svojevrsnog egzemplara. Ondje se i nogomet igra brže nego na ostalim prvoligaškim terenima. Iz vrlo prozaičnog razloga: na većini se terena trava šiša visoko ne bi li se ujednačile neravnine i omogućilo pravilno kretanje lopte. Ne treba posebno naglašavati kako

u stvorenim okolnostima igra dramatično gubi na dinamici. No, i kakvoća trave, riječki travnjak stavlja u povlašten položaj. Čak i u uvjetima povaljanog i izravnatog terena, poput onog na maksimirskom stadionu, što omogućuje nisko šišanje trave, lopta ipak putuje značajno sporije nego – na Rujevici.

Također, loši tereni ishodišnim su razlogom brojnih ozljeda nogometaša. Svaki će klupski liječnik potvrditi kako blatnjava pa i samo – mekani tereni, pogubno djeluju na mišićnu strukturu. Ponajprije stradavaju list, zadnja loža i trbušni zid.

Predočena saznanja ne predstavljaju – “otkrivanje tople vode”. To su nogometni aksiomi godinama primjenjivi u svjetskom nogometu. Na Santiago Bernabeuu travnjak se mijenja svake tri sezone, a transfer engleskog stručnjaka za travu tretiran je poput akvizicije nekog “fantazista”. U travnati pokrov Wembleya ugrađeni su senzori koji prate moguće bolesti, vlagu, upuhuje se topli zrak u zemlju. Na održavanju radi tim stručnjaka – inženjera, agronoma...

- To je zapravo najveći problem. Na održavanju maksimirskog travnjaka radi 20-ak ljudi. Imamo i 20-ak strojeva. Sve je to jako skupo. Iskreno, pomalo sam skeptičan glede HNS-ove inicijative za obnovu travnjaka. Neki tereni kod nas još funkcioniraju na način da čovjek koji čisti kopačke povremeno pokosi travu. Što vam znači da dobijete na poklon skupi Porsche ako nemate novca za benzin – ističe Sakoman.

Kao “čovjek iz proizvodnje”, Sakoman je dobro detektirao problem. Ali, hrvatskom nogometu danas ne trebaju problemi već rješenja. A ista moraju biti inteligentna i učinkovita. Budući da je ukinuo Udrugu klubova Prve HNL i preuzeo skrb o natjecanju, HNS bi trebao i stvoriti uvjete za njegovo nesmetano i regularno održavanje. Kao što ima svoju televiziju, HNS bi mogao osnovati i tvrtku za održavanje terena (s regionalnim podružnicama). Tako ne bi klubovi morali zasebno kupovati strojeve niti zapošljavati stručnjake na održavanju travnjaka. Postojanje tvrtke za održavanje travnjaka podrazumijevalo bi i suradnju s poljoprivrednim i agronomskim subjektima, odnosno fakultetima. Tako bi se izravno mogli školovati i stručnjaci za to, na hrvatskom tlu, posve neistraženo područje.

JESENJA SEZONA 2017./18. VRATILA JE HNL-u DOMINACIJU MODRIH
I DOBAR NASTUP RIJEKE U EUROPI

DINAMO OPET LIDER, RIJEKA SE PRESTROJAVA

Zagrebački Dinamo jedini je klub u Europi koji u aktualnoj sezoni još nije doživio poraz. Odigrali su “modri” 27 utakmica protekle jeseni (20 prvenstvenih, tri u Kupu i četiri europske). Štoviše, Dinamo je iskazao apsolutnu dominaciju u hrvatskom nogometu: u pet nacionalnih liga – u konkurenciji seniora (I i II HNL), juniora, kadeta i pionira, Zagrepčani nemaju primat jedino u juniorskom uzrastu (prvi je splitski Hajduk).

No, nemaju u Maksimiru razloga za euforiju. Iako su 2017. završili bez poraza (157 dana), u poslovnom i sportskom smislu bila im je to jedna od najneuspješnijih godina u novijoj klupskoj povijesti. Po prvi puta u posljednjih 12 godina Dinamo u hrvatskom nogometu nije osvojio nijedan trofej (Rijeka je vlasnik “duple krune”). Po prvi puta nakon 11 godina Dinamo se nije plasirao u grupnu fazu nekog europskog natjecanja. I konačno, poslovanje u 2017. maksimirski je klub završio s financijskom dubiozom od 100 milijuna kuna!

Geneza Dinamovog neuspjeha vezana je

uz Dan zaljubljenih. Naime, u Maksimiru su na Valentinovo potpisali ugovor s bugarskim trenerom Ivajlom Petevom o dugoročnoj suradnji (do 2019.). Direktor kluba Tomislav Svetina, Peteva je nazvao “maksimirskim Alexom Fergusonom”. Dinamovi su čelnici živjeli u uvjerenju kako “Bratko” dobro radi te im trofeji neće izmaći. Petev je, bez prisposodobivih bonusa, imao mjesečnu plaću od 20.000 eura! Međutim nekoliko mjeseci kasnije na riječkom se Korzu kontinuirano slavilo. Prvo prvenstvo, pa potom i Kup. Ivajlo Petev postao je znanstvenim fenomenom. Do sada se vjerovalo kako kataklizmu mogu preživjeti jedino jednostanični organizmi i žohari. No, sezonu bez trofeja s Dinamovim mega-sastavom preživio je začudo i Petev. I poveo momčad na ljetne pripreme...

A onda je uslijedio veliki obrat. Dva dana uoči početka prvenstva Bugarin je dobio otkaz. Bio je to međutim zakašnjeli pokušaj spašavanja sezone. Momčad je preuzeo Mario Cvitanović. Iako njegova statistika izgleda besprijeekorno (u 27 utakmica ostvario je 18 pobjeda i 9 remija), Cvitanović se

ugušio u “nasljeđu pepela”. U jedinju utakmici koju je morao dobiti – nije pobijedio. Protiv Skenderbeua, u Albaniji. Dinamo je eliminiran od kluba, koji se ni po čemu ne može s njim usporediti. Organizacija kluba, kvaliteta igračkog kadra, tradicija, rejting u nogometnom svijetu... Apsolutno svi parametri, bili su na strani Dinama. Osim rezultata!

A samo koji tjedan ranije hrvatski su mediji podgrijavali nerealna očekivanja o četiri hrvatska kluba u europskim natjecanjima (poglavito poslije odličnih izdanja nogometaša Osijeka i Hajduka). Razdoblje euforije nadomjestilo je posvemašnje razočaranje. Uz Dinamo, očekivanja nije ispunio niti Osijek. Nakon eliminacije slavnog PSV-a, Osječani su “zaglavili” u dvoboju s bečkom Austrijom. A Hajduk, objektivno, protiv engleskog Evertona i nije imao odveć šansi.

Hrvatski nogomet imao je u konačnici samo jednog predstavnika u UEFA-inim natjecanjima. I da budemo posve iskreni: zacijelo se niti Rijeka ne bi našla u ždrijebu Europske lige da nije bilo velikog sudačkog previda na štetu Red Bulla u 3. pretkolu Lige prvaka.

Dostojno su međutim Riječani prezentirali hrvatski nogomet u Europskoj ligi. U konkurenciji Milana, AEK-a i bečke Austrije osvojili su sedam bodova. Prolaz u drugi krug “promašili” su u predzadnjem kolu kada su ispustili u Ateni rezultatsku prednost – 2:0. Grci su poravnali omjer pa Riječanima nije bila dostatna niti pobjeda protiv Milana (2:0) u zadnjem kolu. Solidni europski nastupi bili su Riječanima svojevrsna kompenzacija za “felerična” izdanja u HNL-u. Nakon 20 odigranih kola nacionalnog prvenstva, Rijeka se praktički već rastala s titulom. Ljetna euforija je splasnula, a slike slavlja, s nostalgijom su arhivirane.

Kvalitetan pad u igri Rijeke nikoga nije iznenadio. Uostalom, prodaja najboljih igrača lajtmotiv je poslovanja svih hrvatskih klubova. Pa i aktualnog prvaka. U odnosu na šampionsku Rijeku, u momčadi ove jeseni više nije bilo Franka Andrijaševića, Stefana Ristovskog, Romana Bezjaka... Nastavak migracija u riječkoj svlačionici očekuje se i tijekom zimskog prijelaznog roka. Rujevicu su već napustili Mario Gavranović, Marko Vešović te dva Josipa – Elez i Mišić. Blizu izlaznog transfera je i Rumunj Florentin Matei.

Proljetna fizionomija riječke momčadi bit će posve drugačija u odnosu na aktualnu. A poglavito u usporedbi sa šampionskim danima. Ipak, za navijače Rijeke najbitnija je vijest: krucijalni igrači pri osvajanju prošlosezonskih klupskih trofeja, (predsjednik) Damir Mišković i (trener) Matjaž Kek – definitivno ostaju! Posljedično svemu navedenom, riječke ambicije – na pričuvinom su položaju. Na Rujevicu su obznaneli planove za proljetni dio sezone: borba za drugo mjesto, osvajanje Kupa i stvaranje momčadi za iduću sezonu.

Jesenski repertoar u HNL-u predstavio je i novi fenomen: Hajduk je postao najuspješnijom gostujućom momčadi! Objašnjenje – zašto Hajduk igra bolje u gostima, posve je logično: na poljudskom travnjaku splitska momčad osjeća veći pritisak! Uostalom i trener Joan Carillo misiju na Hajdukovoj klupi zaključio je – na Poljudu. Poslije senzacionalnog poraza od posljednjeplasiranog Rudeša – 2:3!?

Spomenuti neuspjeh ukazao je i na ozračje nepovjerenja navijača spram uprave splitskog kluba. Na sjevernoj je tribini razvučen transparent – “Odgovornost, a ne demagogija”. Naime, iz navijačkog

rakursa ne primjećuju se bitni pomaci u boljitku igre i rezultata Hajdukove momčadi. Na kraju jesenskog dijela prošle sezone Hajduk je (kao treći) imao 15 bodova manje od vodeće Rijeke. Danas Splitsani (kao drugi) zaostaju 12 bodova za dominantnim Dinamom, a prema izvješću klupskog Nadzornog odbora momčad je 40% skuplja od prošlogodišnje! U račun poljudske disproporcije između želja i ostvarenja valja uvrstiti i objektivne probleme nastale ozljedom Marka Futacsa, najboljeg strijelca HNL-a protekle sezone te transferom Nikole Vlašića. Hajdukov je stručni stožer ostao bez najboljeg igrača neposredno nakon ispadanja od engleskog Evertona. Splitsani su svog najvećeg talenta prodali upravo spomenutom premierligašu za 8 milijuna funti!

Hajdukovu su polusezonu obilježili Ante Erceg, Franck Ohandza, Ahmed Said i mladi vratar Karlo Letica. Zapažene prezentacije omogućile su Ercegu transfer u Al Ahli (Ujedinjeni Arapski Emirati) za naizgled skromnu odštetu (1,5 milijuna eura). Dolaskom Željka Kopača za trenera, Hajdukova se igra konsolidirala, a ambicije za trofejima reanimirale. Na Poljudu su uvjereni kako već ove sezone mogu do Rabuzinovog “Sunca”, skulpture namijenjene osvajaču Kupa. Nakon odigranih 20 kola, Prva HNL se kvalitativno profilirala. Mediji su etabrirali “veliku četvorku”: Dinamu, Hajduku i Rijeci, pridodao se i Osijek (mada je razvidno kako klub iz Gradskog vrta evidentno prolazi tranzicijsko razdoblje u organizacijskom i natjecateljskom smislu). Sasvim je izvjesno da će spomenuta četvorka na kraju prvenstva tvoriti popis hrvatskih klubova u kvalifikacijama za UEFA-ina natjecanja.

Kudikamo veću dramatičnost nudi tercet klubova na začelju. Cibalia i Istra 1961 imaju pet bodova više od posljednjeg Rudeša, ali i neizvjesnu budućnost. I dok se kvartovski klub iz zagrebačke Trešnjevke može nadati “pogurancu” iz Alavesa (ponajprije u kadrovskom smislu), mnogi su u Vinkovcima i Puli – izgubili svaku nadu. Naročito je napeto u Puli. Kraj godine Istra 1961 dočekala je sa svega 12 seniora u klubu. Otkako je grupacija američkih ulagača, predvođena odvjetnikom Michaelom Gloverom, objavila da nema namjeru financirati klub te kani prodati većinski paket

(65%) dionica, svlačionicu na Drosini igrači napuštaju gotovo svakodnevno. Konkretnih ponuda glede preuzimanja pulskog kluba međutim i nadalje nema. Stečaj se stoga čini posve realnom i izvjesnom opcijom. Pitanje opstojnosti Istre 1961, otvoreno je...

Vrlo sličnu situaciju proživljavaju i Vinkovčani. Neki su Cibalijski nogometaši zadnju uplatu na račun zaprimili još 2016. A pjesma – “Inati se Slavonijo”, postala je gotovo Cibalijskim himnom. Odnos Cibalijske i HNS-a (naročito sudačkog segmenta) podsjeća na pojavu Superhika, antijunaka iz znamenitog stripa – Alana Forda. Za one koji se ne sjećaju, spomenuti je Superhik krao siromašne da bi udijelio bogatima. Paradigma tih i takvih odnosa utakmica je 20. kola u Maksimiru, gdje je Dinamo pobjednički pogodak (1:0) postigao iz (naknadno utvrđenog) zaleđa. Sudio je Osječanin Andrej Burilo. Vinkovčani se na doživljenu nepravdu gotovo i nisu pobunili. Samo su učvrstili status najoštećenijeg kluba Prve HNL. Prema procjenama neovisnih nogometnih vještaka momčad Cibalijske uskraćena je za 6-8 bodova nakon dokazanih sudačkih previda. Teatar apsurdna potaknula je Disciplinska komisija HNS-a kaznivši desetoricu igrača Cibalijske jer su zajedno s navijačima pozirali pored krpe na kojoj su bila prekrivena tri slova – HNS. U blagajnu organizacije koja se krije iza spomenutog akronima Vinkovčani moraju uplatiti tisuću eura (svaki)! Igrači Cibalijske pred objektivom su prosvjedovali protiv HNS-a nakon što su u 19. kolu pokrađeni u Zaprešiću (2:3), protiv Intera!

Za HNS, ali i državne institucije, igrači Cibalijske imaju status profesionalnih nogometaša premda Vinkovčani u HNL-u djeluju kao – volonteri. No, spomenuti klubovi nisu jedini koji nemaju riješene izvore financiranja. Stoga je posve razložno i legitimno pitanje – jesu li hrvatski prvoligaški klubovi na pragu amaterizacije? Čak i kopriivnički Slaven Belupo koji uz glavnog sponzora ima i moćnu Podravku, praktički nema stabilne prihode i živi između dva prijelazna roka, tj. od prodaje igrača. HNL postaje natjecanjem s galopirajućom fluktuacijom kadra. Treneri nerijetko moraju u istoj sezoni dvaput stvarati momčad. Poslije svakog prijelaznog roka...

BOLJI UVJETI SU NUŽNOST, A NE OPCIJA

Sredinom prosinca 2017. godine i službeno su predstavljeni rezultati dobiveni nakon svjetskog istraživanja uvjeta rada u ženskom nogometu. U suradnji s FIFPro-om spomenuto istraživanje u Hrvatskoj je proveo Nogometni sindikat u klubovima 1. HNLŽ. FIFPro (Međunarodno udruženje profesionalnih nogometaša) je zajedno s nogometnim sindikatima članicama po prvi puta dosad proveo ovakvo istraživanje, isključivo s ciljem dobivanja podataka, ali i radi uvida u ženski nogomet u svrhu njegova poboljšanja.

Dobiveno je sveobuhvatno izvješće koje obuhvaća podatke o primanjima, nagradnom fondu turnira, obrazovanju, skrbi o djeci, diskriminaciji i namještanju utakmica.

Podaci jasno ukazuju da ženski nogomet nema zadovoljavajuće uvjete te da je na marginama, kako onim sportskim, tako i onim društvenim, osobito kad je riječ o ravnopravnosti spolova. Velik je ovo korak jer nam omogućuje stvaranje platforme, kao svojevrsnog puta koji moramo utrti kako bismo zajedno djelovali u korist promjena u statusu nogometašica na svim poljima. Uistinu trebamo stvoriti nove i bolje uvjete ako želimo govoriti o profesionalizaciji ženskog nogometa u Hrvatskoj.

Detaljno izvješće po svim kategorijama možete pročitati na www.huns.hr, a ovim putem se zahvaljujemo svim nogometašima 1. HNLŽ na sudjelovanju u ovom istraživanju.

2017 FIFPRO SVJETSKO IZVJEŠĆE O ZAPOSLENJU

Uvjeti rada u profesionalnom ženskom nogometu

STUDIJ SLUČAJA

PROSJEČNA SVJETSKA IGRAČICA

Ponosni smo predstaviti prvu ikad svjetsku studiju o uvjetima rada u ženskom profesionalnom nogometu. Ovi rezultati su temeljna točka za trenutno stanje igre i ističu pravu stvarnost s kojom se profesionalne igrice suočavaju u svakodnevnom životu.

PROSJEČNA DOB

69% IGRAČICA SU
IZMEĐU 18 I 23
STAROSNE DOBI

RAZINA OBRAZOVANJA

84% IGRAČICA JE
ZAVRŠILO ŠKOLSKO
OBRAZOVANJE

30% IMA VSS

PROSJEČNI UGOVOR

12 MJESECI
JE PROSJEČNO TRAJANJE
UGOVORA IGRAČICA

47% NEMA UGOVOR O RADU

PROSJEČNA MJESEČNA PLAĆA

\$600 JE PROSJEČNA
PLAĆA SVJETSKIH
ŽENSKIH IGRAČICA

50% IGRAČICA NE DOBIVAJU PLACU
GOTOVO 2/3 ONIH KOJE NE DOBIVAJU
PLACU, ZARAĐUJU MANJE OD \$600 MJESEČNO

DVOJNE KARIJERE

46% IGRAČICA USKLAĐUJE
NOGOMETNU KARIJERU
SA STUDIRANJEM

30% USKLAĐUJE NOGOMETNU
KARIJERU SA DRUGIM POSLOM

KRATKE KARIJERE

90% IGRAČICA KAŽU DA BI
MOGLE PREKINUTI RANIJE
NOGOMETNU KARIJERU

RAZLOZI PREKIDANJA SU:
ZASNIVANJE OBITELJI,
FINANCIJSKI ILI KARIJERNI

PREGLED 11 GLAVNIH ZAKLJUČAKA

1 PORICANJE PROFESIONALNOG STATUSA

Profesionalne ženske igrice nisu uvijek prepoznate kao takve od nogometnih dionika - ili čak od sebe samih. To znači da im nisu dana prikladna prava i zaštita, a obično ih često niti ne zahtijevaju.

2 PREKIDANJE IGRE RANIJE

Nevjerojatnih 90% ispitanica dale su barem jedan razlog da razmisle o odlasku iz nogometa ranije, mnogo ranije od njihove očekivane dobne granice za odlazak u mirovinu.

3 BEZ PLAĆE, MALA PLAĆA, PLAĆA SA ODGODOM

49,5% ispitanica nisu plaćene od strane svojih klubova, a većina onih koje i jesu plaćene, dobivaju mala primanja. Više od 60% plaćenih igrice odlazi kući s manje od 600 dolara mjesečno, a samo maleni broj njih dobiva više od 4.000 dolara mjesečno. 37% njih kažu da su primanja kasne.

4 POTPISANI UGOVORI SU SVE RJEDI

Samo 53% igrice kaže da imaju potpisan ugovor sa svojim klubom, njih 15% ne zna ni kakav ugovor imaju. Na nacionalnoj razini, samo 9% kaže da imaju potpisan ugovor.

5 NACIONALNI PONOS NE PLAĆA RAČUNE

35% reprezentativnih igrice nisu plaćene kako bi predstavljale svoju zemlju. Od onih koje su plaćene, 38,5% kaže da plaće kasne. Čast je, ali žene ne bi trebale plaćati iz svojeg džepa da bi predstavljale svoju državu.

6 NOVČANA NAGRADA: PRAVEDNA RASPODJELA?

66% ispitanica kažu da su razočarane novčanom nagradom na ženskim nogometnim turnirima. Nagrade za muške i ženske turnire nisu jednake, niti u apsolutnom iznosu, niti u pogledu udjela prihoda.

7 KLUB I DRŽAVA

30% igrice se suočava sa kolizijom igranja za klub i reprezentaciju, težak izbor kojeg niti jedna igrice ne bi trebala činiti. FIFA i regionalne konfederacije trebaju koordinirati međunarodni kalendar utakmica s ligama.

8 DISKRIMINACIJA I UZNEMIRAVANJE

17,5% igrice prijavilo je rodnu diskriminaciju, 5,4% homofobiju i 4,5% rasizam. 3,5% kaže da su bile seksualno uznemiravane.

9 KOGA BRIGA?

MALO PODRŠKE ZA IGRAČICE KOJE ŽELE DJECU

Samo 2% ispitanica ima djecu, a njih 47% bi napustile ranije nogomet zbog zasnivanja obitelji.

10 NAMJEŠTANJE UTAKMICA POGAĐA I ŽENSKU IGRU

Ženski nogomet nije imun na namještanje utakmica: 5% ispitanica su prišle treće osobe s ciljem da namjeste utakmicu. One koje su plaćene malo ili im primanja kasne, imaju veću vjerojatnost da će im tko prići s ciljem da se upuste u namještanje utakmica.

11 ŽENSKA IGRA NAS MOŽE PODUČITI O DVOSTRUKOJ KARIJERI

33% ispitanica kažu da uz nogomet, istodobno rade i druge poslove. Gotovo polovica (46%) trenutno studira. To je dijelom zato što je ženski nogomet loše plaćen, ali također pokazuje pozitivnu sportsku sposobnost da se njeguju dvostruke karijere.

DOMAĆI NOGOMET SVE VIŠE STENJE POD TERETOM FINACIJSKE NEIMAŠTINE. OPATIJSKA INICIJATIVA SAMO JE POTVRDILA TAKVO STANJE, DOK NJENE IDEJE RJEŠENJA PROBLEMA VEĆINOM DJELUJU NEREALNE

POZNATE TEORIJE KOJE NEMAJU TEMELJA U PRAKSI

Krajem 1990 -ih godina, kada su mnogi glasovi u eteru pojačavali euforiju oko sportskih dosega hrvatski aktera, uz ružičaste scenarije za naše društvo uopće, bilo je onih koji su najavljivali sivo-crnju perspektivu sporta Lijepe naše. Obično je u takvim prilikama jako teško probiti zidove populističkih, interesnih i inih grupacija, onih kojima odgovara neko trenutno stanje, odnosno ne prepoznaju procese razvoja sporta ili ne razlikuju kontekst kratkoročnosti i dugoročnosti.

Otkako je hrvatske državotvornosti jedna od stalnih tema je problem financiranja sporta. U prvoj polovici 1990 -ih sasvim je logično da je država imala druge prioritete, prije svega egzistencijalne prirode. U onom dijelu u kojem je trebao pripomoći afirmaciji hrvatske samostalnosti, odnosno njene prepoznatljivosti u svijetu, sport je učinio velike stvari za promociju države. Od druge polovice 1990 -ih nadalje, statusno pitanje sporta(ša), i uz doneseni Zakon o sportu (2006.), odnosno njegove nadopune, nije ni približno riješio njegove egzistencijalne probleme. Prilično je porazno za mladu hrvatsku državu, kojoj je sport upravo zbog njenog globalnog geopolitičkog limita od izuzetnog značaja, kako ne uspijeva dugoročnije urediti procese financiranja i posljedično lakše

promicati kvalitetno upravljanje sportskim udrugama i institucijama. Usporedimo li ta stanja s onima koja su vladala u bivšoj državi, institucionalno se lako zaključi da nema značajnih promjena funkcioniranja. Obzirom na mnoštvo društvenih promjena te gospodarske dramatične uspone i padove, može se slobodno zaključiti da je financiranje hrvatskog sporta, bitno pogoršano u odnosu na 1970./80. godine.

Najpopularniji i najmasovniji sport je, naravno, nogomet. Po tome je Hrvatska u dosluhu sa svijetom. Ono što našu zemlju bitno razlikuje od drugih, čak i znatno manje uspješnih zemalja, to su izdvajanja za sport te sami sustav njegova financiranja. Nogomet nam tu pogotovo djeluje simbolikom domaće sportske scene, jer ako se unutar nje čak i prvoligaški nogometni klubovi nalaze pred kolapsom, sasvim je jasno kakva je sudbina manje popularnih, manje masovnih i praćenih sportova.

U tom kontekstu je u prosincu u Opatiji organiziran skup predstavnika pet uspješnih kolektivnih sportova, a čiji je inicijator bio vlasnik HNK Rijeke Damir Mišković. Taj je skup, nazvan Opatijska inicijativa, okupio čelnike HNL ligaša, te rukometnog, košarkaškog, odbojkaškog i vaterpolo saveza. Skupu su jačinu

pridodali predstavnici Ureda predsjednice, Središnjeg ureda za sport te radne grupe koja priprema prijedlog novog Zakona o sportu. Opatijski je skup dobio veliku medijsku pažnju, a uslijed toga, ili po nekoj drugoj logici, dogodio se i sastanak s predstavnicima zakonodavne vlasti. Oni su kroz izjave predsjednika Sabora, Gordana Jandrokovića, pohvalili „inicijativu“ i podržali aktivnosti kojima bi epilog bio poboljšanje statusa vrhunskog klupskog sporta. Sve je to bilo pozitivno koliko protokolarno događanje u mjesecu posebnih raspoloženja i blagdanskih lijepih želja za novu godinu i bližu perspektivu. Što je zaključila Opatijska grupacija? Oni su „na papir“ iznijeli kako se iz više izvora može prikupiti točno 95 milijuna eura godišnje, koliko bi po toj procjeni bilo dovoljno da pet najprivlačnijih sportova za šire mase, može kvalitetno funkcionirati. Nogometu bi po toj računici pripalo 54,5, košarci i rukometu po 8,4, odbojci 4,6, vaterpolu 4,05 milijuna eura. Za infrastrukturu bi se osiguralo 15 milijuna eura! Malo je dvojbi da bi se sa takvim, dodatnim i što je najvažnije, osiguranim sredstvima, podigla razina rada i djelovanja klubova. Nema dileme kako bi i rezultati bili bolji, a posljedično bi to vratilo publiku na tribine i uopće oživilo hrvatski sportski pokret. Neformalna skupina iz Opatije predlaže da se ta sredstva osiguraju iz prihoda TV prava, boravišnih pristojbi,

kladionica, gradskim nametima, poreznim olakšicama, doprinosima nacionalnih tvrtki i gospodarstvenika. Teoriji je teško naći zamjerke po definiciji, no problem je što je malo vjerojatno da bi se ona mogla implementirati u hrvatsku praksu. Naime, već 25 godina se rješenje financiranja sporta nije pomaklo s mrtve točke, jer za to nije postojala snažna politička volja. Logično se upitati, a zašto nema te volje ako je sport toliko važan da ga se čak uvrstilo u djelatnosti koje su po Ustavu RH od posebnog značaja?

Jedan od razloga izostanka snažne političke volje da se dugoročno riješi pitanje financiranja sporta jest upravo u novcu. Država mora osigurati sredstva za mnoge, a kako novca nikad dosta ni za elementarne i socijalne potrebe, ona svoj proračun mora puniti i iz onih izvora koji su „prirodno“ naslonjeni sportu. Recimo, od igara na sreću se u svijetu izdvajaju najveći iznosi za financiranje sporta, u Hrvatskoj su prihodi od Lutrije, kladionica i inih igara iznimno važne proračunske stavke. Sportu idu manji postoci. Upravo zato lista prijedloga Opatijske inicijative djeluje više kao lista želja, od kojih se stavki tek neke mogu dogoditi. Ili korigirati, kao u slučaju TV prava. Naime, nogomet ima prihode po toj stavci, ali oni su toliko mali (700 -tinjak tisuća po klubu) da skoro nisu vrijedni

„zvučnog pojma“. Kad je nogometu takav kriterij prihoda, onda je lako zaključiti da je ostalim sportovima moguće dobiti puno manje. Gotovo ništa, jer često ispada da moraju biti i sretni što se „vrte“ na televiziji.

Bilo bi sjajno za sport da se prijedlozi „Opatijaca“ ispune, čak i u polovičnoj varijanti. No, jako je teško vjerovati da bi država, barem ne u skorije vrijeme, poradila na tako značajnim „nemetima“ za sport. Ono što Damir Mišković i drugi članovi inicijative ponavljaju kako „ne zadiru u proračun“, relativnog je odjeka. Kad nametnete povećanje boravišne pristojbe i gradsku taksu za vrhunski sport, povećanje prihoda TV prava, ulazite u sferu „stvaranja fonda“ kojeg opet netko mora platiti odnosno osigurati.

Realno gledano najjednostavnije se pomak u financiranju sporta može dogoditi osmišljavanjem paketa poreznih olakšica za gospodarstvenike odnosno tvrtke koje će ulagati u sportske klubove. Koliko je to ipak za Hrvatsku opet teška misija lako se zaključi iz 25 godina „ne-pomicanja“, odnosno političkog zanemarivanja takvog logičkog povećanja investicija u sport.

Vrijeme će, i to skoro, pokazati efekte Opatijske inicijative. Država nešto mora učiniti da joj sport ne potone u limite

amaterizma, jer ako se to dogodi, a na takvom putu jest, onda će se ubrzati i prisutni trend odmaka mladih od sporta. To bi, osim duhovnog, već bilo dramatično za Hrvatsku i na planu fizičkog zdravlja nacije.

Kad je u pitanju nogomet tada nam je Opatijska inicijativa snažan pokazatelj onog što već odavno ističemo, a to je nedostatak vizija i strategije ostvarivanja istih od strane HNS-a. Nakaradno je da se u Opatiji zapravo okupila Liga, ona ista koja se pod inicijativom (i) Damira Miškovića rasformirala prije nekoliko godina te utopila u sustave HNS-a. Zašto najvažniji akteri nogometa, klubovi, djeluju u neformalnim tijelima, izvan nogometnog sustava, odnosno zašto jedan od dopredsjednika HNS-a te inicijative prestrojavanja nije potakao i razvio unutar nogometne organizacije?

Znači li to da je farsična izborna skupština i „demokratsko“ jednoulmje HNS-a, čak i za njene važne aktere, znak da se u nacionalnoj nogometnoj kući ništa ne može mijenjati? Previše dubioza koje potiču osnovnu tezu analitičara, kako bi nogomet prvo trebao sebe dovesti u red, a onda se takav, uz podršku šire javnosti može, i mora upustiti u bitku za svoj bolji status. Time bi najviše pomogao i svim ostalim sportovima.

Foto: Nel Pavletić

KADA SE ČINILO DA JE RUSIJA 2018. IZGUBLJENA, VATRENI SU UZ NOVOG IZBORNIKA PREOKRENULI KVALIFIKACIJSKI TIJEK IZ TRAGEDIJE U EUFORIČNU POBJEDU

BLITZ KRIEG

ZLATKA DALIĆA RAZGALIO DUŠU NAVIJAČA

Kvalifikacijska jesen otpočela je kišom. Vode je bilo u biblijskim količinama. Nije se moglo igrati...

Švedanin Johannesson prekinuo je susret s Kosovom u 22. minuti. Lopta nije odskakala.

- A da stavimo unutra žabu – dobacio je neki šaljivdžija. Skandinavac nije razumio pošalicu. Mocar i ozbiljan “potjerao” je momčadi u svlačionicu. Utakmica je nastavljena poslije 16 sati stanke. Odnosno, nakon obustave padalina. Hrvatska je pobijedila 1:0 (golom Vide), ali vrijeme potrebno za rekuperaciju do narednog susreta, s Turskom u Eshisehiru, praktički je nestalo. Uslijedio je novi poraz – 0:1. “Kameno lice” Ante Čačića nastojalo je umiriti usplahirenu okolinu: - Nemamo razloga za skepsu i pesimizam. Odigrali smo protiv Turaka jako dobru utakmicu. No, oni su zabili jedan gol, mi nismo. Niti suđenje nam nije išlo na ruku. Nije nam dosuđen kazneni udarac, a Mandžukić je fauliran prije turskog gola. Svejedno, mi smo još uvijek prvi na tablici i sami odlučujemo o sebi.

Čačićeve opservacije bile su besprijeorno točne. Ali i problematične. Posebice teza – kako hrvatska reprezentacija sama odlučuje o sebi. Predvođena izbornikom Čačićem. Naime, očima statistike Hrvatska je, tog trenutka, od tri posljednje utakmice izgubila dvije i pritom postigla samo jedan gol (u uvijek neugodnom Kosovu). Shvatljivo je stoga zašto je hrvatskom izborniku sve manje ljudi vjerovalo. Čak i kada je govorio istinu.

Na novinarsko pitanje o Čačićevom

statusu, predsjednik HNS-a Davor Šuker reagirao je pomalo uvrijeđeno:

- Mi smo ozbiljni ljudi. A vi koji postavljate pitanja o povjerenju Anti Čačiću, neozbiljni ste. Najlakše je biti negativan u ovoj situaciji. Moramo svi biti pozitivni. Na terenu nam fali realizacija. Ali, izbornik će riješiti taj problem i plasirat ćemo se u Rusiju – uvjeravao je Šuker sve oko sebe. Međutim izvršni direktor HNS-a, Damir Vrbanić na sličan je novinarski upit i mogućnost igranja u dodatnim kvalifikacijama, ponudio ponešto drugačiji, ali nadasve indikativan odgovor: - Uvijek imamo plan B!

Pretposljednju utakmicu kvalifikacijskog ciklusa za Svjetsko prvenstvo 2018. u Rusiji, s reprezentacijom Finske, HNS je premjestio iz Osijeka u Rijeku. Iz tehničkih razloga! Zbog učestalih padalina novi travnjak na Rujevici bio je prikladniji od starog i pokrpanog u Gradskom vrtu. Međutim tmasti oblaci nisu bili jedina prijetnja koja se nadvila nad hrvatskom nogometnom reprezentacijom. Loše ozračje i fobija od neuspjeha bile su stalne metrese hrvatske momčadi još od kraha na Islandu (0:1). Dvodnevni sraz s Kosovom i teško izborena pobjeda protiv autsajdera (1:0) te poraz od Turske (0:1) samo su multiplicirali strahove.

- Ne vidim razloga pesimizmu? Nijednu utakmicu u ovim kvalifikacijama hrvatska reprezentacija nije bila u podređenom položaju. Naravno da bismo bili sretniji s više bodova, ali to je nogomet – lakonski je uzvratilo Ante Čačić tijekom priprema za ogled s Finskom. Cijeli kvalifikacijski ciklus izbornik je imao problem oko sastavljanja tzv.

najbolje momčadi. Zaprimio je sveukupno 39 otkaza igrača: 36 uslijed ozljeda, dvojici su nastup zapriječile suspenzije (kartoni) dočim je jedan izostanak (o)pravdan – privatnim razlozima.

I za susret s Finskom, u rashodu su bila – osmorica: Čorluka, Kovačić, Kalinić, Pjaca, Jedvaj, Barišić, Lovren i Badelj. Bi li Čačićeva sudbina bila drugačija da je imao na dispoziciji nekoga s popisa? Nikad nećemo saznati.

Hrvatska je momčad odigrala još jednu slabu utakmicu. Finci su izjednačili rezultat (1:1) u posljednjim trenucima. Simbolično ili ne, pogriješio je jedan od Čačićevih ljubimaca – Josip Pivarić. Još istu večer, u HNS-u su aktivirali plan B: Ante Čačić je smijenjen!

U stanju, kakvom je bio poslije utakmice s

Finskom, bilo bi doista suludo povjeriti mu nacionalnu momčad. Čovjek je bio toliko konfuzan i odsutan da nije bio svjestan – s kim je Hrvatska uopće igrala (dvaput je spomenuo – Island)!?

No, u priči o hrvatskoj reprezentaciji Ante Čačić postao je posve nebitnim likom. Čelnici HNS-a, praktički su odgovornost za (ne)uspjeh u kvalifikacijama za Svjetsko prvenstvo gurnuli u svijest igrača. Modrić i društvo morali su se u posljednjih 90 minuta iskobeljati iz (gotovo) bezizlazne situacije i izboriti kvalifikacijski repesaž. U slučaju neuspjeha, susret u Kijevu (101. u reprezentativnoj karijeri) bio bi vjerojatno i oproštajni za Luku Modrića. Ujedno i poprilično tužan kraj za generaciju, koja rezultatima nikada nije dosegla mit o vatrenima iako je potencijalno mogla (pa i trebala) to učiniti.

U očekivanju konačnog raspleta kvalifikacijskog triler, anatomija jedne vladavine što ju je ustrojila vrhuška HNS-a, postala je sporednom smjernicom razmišljanja. Svi nakaradni odnosi i promašene odluke HNS-a ostale su u zaleđu kijevskog ishoda.

Ponudu da momčad vodi u posljednjem kvalifikacijskom srazu, protiv Ukrajine (samo tri dana nakon debakla u Rijeci), dobio je Zlatko Dalić. Ekspediciji za Kijev pridružio se na zagrebačkom aerodromu. Uz određene taktičke preinake i dva gola Andreja Kramarića, hrvatska je reprezentacija izborila drugo mjesto u skupini i plasman u dodatne kvalifikacije. Ždrijeb je povezao papiriće s imenima Hrvatske i Grčke. Dalić je dobio mogućnost da vodi momčad i u repesažu.

Skupina građana okupljena u udruzi Hrvatski nogometni savez ostvarila je kroz dodatne kvalifikacije izniman poslovni uspjeh. Samo od prodaje ulaznica (bez marketinga i TV prava) za utakmicu s Grčkom, HNS je uprihodio oko tri milijuna kuna. Hrvatska je u Maksimiru pobijedila – 4:1!

Uz honorarni angažman igrača i s izbornikom – iz usluge, HNS je ostvario i zapaženi sportski rezultat, odnosno plasman na Svjetsko prvenstvo. Susret u Pireju četiri dana kasnije okončan je bez golova.

A svakog sudionika nogometnog summita u Rusiji, FIFA će po okončanju turnira izdašno nagraditi s (najmanje) deset milijuna dolara!

Foto: Srdjan Stevanović

Tri utakmice vodio je Zlatko Dalić hrvatsku reprezentaciju kao leasing-izbornik. Bez ugovora. Iz gušta i (osobnog) uvjerenja kako nacionalnu momčad ne može odbiti. No, nakon plasmata hrvatske reprezentacije na Svjetsko prvenstvo, čelnništvo HNS-a moralo je definirati Dalićev status. Šuker mu je ponudio uvjete: ugovor do 2020. i plaću od 40.000 eura (Čačić je u trenutku otkaza imao – 60.000)!

- Nisam razmišljao o novcu kada sam prihvatio vođenje hrvatske reprezentacije. Svoju sam egzistenciju osigurao trenirajući vodeće azijske klubove – kazao je Dalić. Vjerojatno bi stisnuo Šukerovu ruku i da mu je “zemo” (obojica su iz Livna – op.a.) ponudio skromnije uvjete.

Iako je u javnosti dočekan uglavnom pozitivnim vibracijama (napose zbog svekolike podrške igrača), novoustoličeni je izbornik imao i medijsko “krštenje”. Neki su “autori” Dalićevu izborničku inauguraciju predstavili kao “vraćanje dugova” braći Mamić. Prema tim izvorima, Dalić je pronašao trenersku gažu mlađem Mamiću u Saudijskoj Arabiji pa je stariji brat imao obvezu uzvratiti uslugu.

Istina je međutim ponešto drugačija. Dovodjenje Dalića bila je “vatrogasna mjera” Davora Šukera ne bi li se “prodrmala svlačionica”. Bilo je to ad hoc rješenje koje Zdravko Mamić – nije podržao. Međutim kako je angažman Dalića postajao sve pozitivniji i prihvatljiviji niti “svemoćni” Mamić nije mogao dezavuirati njegov učinak. Niti mu pretpostaviti neko “bolje rješenje”. - Nisam sudjelovao u realizaciji transfera Zorana Mamića. S njegovim bratom

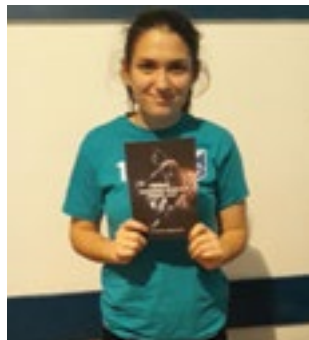
nikada niti kavu nisam popio. Stoga me rastužuju ovakve priče. Sve sam u svojoj karijeri postigao sam otkako sam s 14 godina napustio rodni dom. Svjestan sam svoje situacije i problema da nisam “nečiji igrač”. Vjerojatno će me zbog toga i maknuti s izborničke funkcije. Možda za mjesec dana, možda za godinu ili dvije, ne znam. Ali, neovisno o tome svoj ću posao raditi maksimalno pošteno i profesionalno. I kada jednog dana odem, učinit ću to uzdignute glave – kazao je Dalić.

Svoj prvi radni zadatak kao izbornik hrvatske reprezentacije, Zlatko Dalić je imao na ždrijebu skupina Svjetskog prvenstva u ruskom St. Petersburgu. Ishodom nije bio odveć zadovoljan. - Nisam želio Argentinu. Kao niti Njemačku ili Francusku. Predvođeni Messijem, Argentinanci su jedni od najvećih favorita Svjetskog prvenstva. O Islandanima praktički znamo sve jer smo kvalifikacije u skupini završili iza njih. Nigerija je pomalo atipična afrička reprezentacija. Radi se o mladoj i potentnoj momčadi, u kojoj je praktički jedina zvijezda Obi Mikel. Nigerija nam je svakako i najvažniji protivnik jer je – prvi. Imamo dosta vremena i sigurno ćemo se dobro pripremiti za svakog suparnika. Nikoga se ne bojimo, svjesni smo svoje snage. No, razbacivati se prognozama i obećanjima bilo bi kontraproduktivno. Idemo korak po korak. Treba proći skupinu. To je cilj. Naročito u kontekstu činjenice da nam to nije uspjelo 20 godina – trezveno je zaključio hrvatski izbornik.

Zboriti o četvrtfinalima, polufinalima u Rusiji, ovoga bi trenutka bilo na razini – gatanja. Dalić je konkretan uspjeh već postigao. U kratkom je roku stabilizirao momčad, ostvario rezultat plasmanom na Svjetsko prvenstvo, ali i ono najvažnije – vratio je povjerenje navijača u ovu reprezentaciju (ispunjeni Maksimir protiv Grčke, залог je tomu).

- Uvjeren sam da će Dalić s ovom generacijom ponoviti uspjeh “vatrene” jer ima trenerskog talenta, a uzeo je i duh svog “tate” Čire – najvećim komplimentom nagradio je Čiro Blažević aktualnog izbornika. Glede Čirinih prognoza uvijek smo bili poprilično skeptični. Nikada nije bio osobiti prognozer. No, danas tvrdi: - Sine, u zadnje sam se vrijeme popravio! Nadajmo se da je “trener svih trenera” – u pravu.

Glasanje za Women's WorldXI Award 2017

I ove godine, drugi put zaredom Hrvatska udruga „Nogometni sindikat“ u suradnji sa FIFPro-om provela je među klubovima 1. HNLŽ glasanje za najboljih 11 nogometašica svijeta. Hrvatske igrice tako imaju privilegiju da uz nogometašice iz ostalih 76 zemalja svijeta budu dijelom ovog projekta kojim se želi popularizirati ženski nogomet i pridati mu veću medijsku pozornost. Tako je novina da od ove godine WorldXI više nije rezerviran isključivo za muški nogomet.

Ovim projektom djevojke po vlastitom izboru mogu glasovati za najboljih 11 igračica svijeta i to u formaciji 4-3-3. Uz to, na svjetskom popisu igračica ove godine nalazi se i pet hrvatskih nogometašica, a one su: **Sandra Žigic** (USV Jena), **Maja Joščak** (ŽNK Osijek), **Iva Landeka** (Rosengard), **Monika Conjar** (ŽNK Split) i **Kristina Šundov** (Bayer Leverkusen).

Drago nam je da su se ove godine pridružili svi klubovi prve lige te se nadamo da ćemo udruženim snagama uspjati osigurati ženskom nogometu mjesto koje mu i pripada.

PRAVA AGONIJA ISTRE 1961, ČINI SE, ZAKLJUČIT ĆE SE GAŠENJEM KLUBA I PRESEDANOM OTKAKO JE HNL-a

BOGATA ŽUPANIJA DAJE PRVOG PRVOLIGAŠKOG „DEZERTERA“

U trenu dok pišem ovaj tekst, 14. siječnja 2018. godine, Istra 1961 je klub bez vodstva, novca i igrača. Kako je spomenuto vrijeme zapravo posljednji trenutak da se započnu pripreme za nastavak prvoligaškog natjecanja (treneri običavaju pet tjedana treninga), a koje slijedi 10. veljače, i laicima je jasno kako pulski klub nema perspektive! Očekivati da će se u idućih desetak dana osigurati i potom formalizirati novi vlasnik, pa grozničavo „pronaći“ najmanje 15 igrača prvoligaške razine te naposljetku pripremiti momčad za

teritoriju (2813 četvornih kilometra) ima „tek“ 208 tisuća žitelja. Bilo bi logično očekivati kako tako moćna županija, s jednim većim gradom (Pula) te 9 manjih (Vodnjan, Rovinj, Poreč, Novigrad, Buje, Umag, Buzet, Pazin i Labin), može osigurati dovoljan fond sredstava da bi se u nekoliko momčadskih sportova osigurala nacionalna natjecateljska razina. Uzmemo li današnje odnose, taj bi fond mogao polučiti željene rezultate i pokriti ambicije prvoligaških klubova s manje od 20 milijuna kuna. Time bi se svakako osiguralo uvjete da nogomet,

Istru 1961 (2004. – 2018.). Ona se duže zadržala u prvoligaškom nogometu zato jer je imala dva privatna investitora (Rus Ščeglov i Amerikanac Glover) koji su u jednom trenutku (2010., odnosno 2015.) svojim ulaganjima spašavali opstojnost kluba. U oba slučaja, međutim, njihov se entuzijizam istopio nakon dvije godine. Uzroci su mješoviti, sežu od manjka dugoročnije vizije ulaganja i isplativosti projekta, preko manjka podrške političkog i gospodarskog okruženja do niza poslovnog i sportski nakaradnih uvjeta djelovanja u Hrvatskoj.

Foto: Zubonja

Foto: Duško Marušić

proljetnu tešku borbu za ostanak u prvoj HNL, zbilja je nerealno. Što se zapravo dogodilo s Istrom 1961, klubom koji dolazi iz (naj)bogatije Županije, a koji je u osam godina imao dva strana vlasnika (iz Rusije i SAD-a)?

Povijest nogometne Pule, može se reći i sportskog života Istre, odaje nam kako je dramatičan pad moći odnosno ambicija kronična stvarnost. Još od vremena bivše države pulski je nogomet imao bljeskove i promocije u drugi savezni rang, ali se uglavnom kratko zadržavao na tim razinama kvalitete natjecanja. Glavni je uzrok uvijek bio, i ostao, financijska (ne)moć. Može se to nazvati i neriješen status vrhunskog sporta, a što je na našem najvećem poluotoku uvijek bilo nepremostivom preprekom za natjecateljske iskorake i etabliranja. Istra jest bogata županija, a njeni gospodarski potencijali iskazuju se i u brojkama prihoda (godišnje oko 30-ak milijardi kuna), odnosno dobiti (2-3 milijarde kuna). Istra je, nedvojbeno, razvijena, po mnogočemu progresivna sredina, a koja na svome prekrasnom

koškarka, rukomet, odbojka, vaterpolo mogu nesmetano razvijati nacionalnu razinu sportaša. No, opetovano se pokazuje, kao i u bivšoj državi tako i unutar 25 godina hrvatske samostalnosti, kako je Istra nepodnošljivo hladna i neosjetljiva za svoje sportaše. Samim time i za veliki dio populacije koja prati natjecanja i navija za istarske klubove.

Zbog takvog maćehinskog odnosa prema sportu Istra ne može trajnije kvalitetno razviti svoje klubove. Povremeno se ta tužna zbilja zasjeni izgradnjom objekata ili sporadičnim individualnim sportskim dosezima, no barometar uspjeha kao i kvaliteta stava prema sportu očitava se u momčadskim disciplinama. Kad je u pitanju najpopularnija i najmasovnija sportska priča, a to je nogomet, fenomen nezainteresiranosti institucija i njenih čelnika prepoznaje se upravo u Istri 1961, kao i nekoć u NK Istri. U oba slučaja, od 1992. godine do danas, postojali su trenutni usponi i potom grozničava borba za preživljavanje. Stalni ples na rubu opstanka prvo je iscrpio eru Istre (1992. – 2000.), a sada je očito došao red i na

Michael Glover je tako za javnost postao novi lik - oličje lošeg u nogometnoj Puli (Istri), kao je to u finišu svoje ere postao Ščeglov, kao što su to redovito bili svi oni prije u „društvenoj Istri“, koji su radili u klubu. Tako je zapravo okruženju najlakše sebi objasniti zašto nešto ne štima i prst uprijeti u druge. Činjenica da je pulski nogomet uvijek u istim problemima, bez obzira je li društven ili privatn, vodi li ga domaće lice ili stranac, sugerira da je temeljni problem ipak u pristupu i mentalitetu okruženja.

Istra 1961 je novu godinu dočekala bez rješenja, bez momčadi, sa oko 1,6 milijuna eura dugovanja i praktično definiranom (bez)perspektivom. Posljednja nada bila je neformalna ruska ponuda, ali ni ona se, kao ni neke prethodne (Švicarska, Austrija...) nije konkretizirala. To vodi prema presedanu za HNL jer je vrlo blizu stvarnost u kojoj će Istra 1961 odustati od prvoligaškog natjecanja prije početka drugog dijela sezone. Nije se to dosad dogodilo, ali uvijek ima prvi put. Barem je po tome, eto, progresivna istarska županija i u nogometu preteča.

ČAST I ODGOVORNOST!

Tomislav Kasalo, odvjetnik Nogometnog sindikata, postao je članom Komore za rješavanje sporova (DRC - Dispute Resolution Chamber) i tako je hrvatski predstavnik u tom vrlo važnom tijelu pri FIFA-i u ulozi sudca.

Komora za rješavanje sporova je FIFA-ino tijelo za odlučivanje koje osigurava i provodi arbitražu i rješavanje sporova na temelju ravnopravne zastupljenosti igrača i klubova, kao i nezavisnog predsjednika. Komora redovito sve odluke donosi u

prisutnosti svih svojih članova koji dolaze iz različitih zemalja.

Iznimno smo ponosni na Tomislava! Ovo je ujedno veliko priznanje kako njemu, tako i Nogometnom sindikatu na dosadašnjem cjelokupnom ustrajnom radu s ciljem zaštite igrača i ostvarivanja njihovih prava.

„Velika je to čast, ali ujedno i odgovornost. Ipak, odlučuješ o tuđim sudbinama, sudbinama igrača. Vjerujem da ćemo ovu zadaću odraditi maksimalno korektno.“, kazao je Kasalo.

UCN- online studij za sportaše

UCN je online studij u Danskoj na engleskom jeziku za sportaše koji nudi fleksibilnost u programu koji pomaže uravnotežiti sportsku karijeru i studiranje. Upisi traju od 1.2. do 1.3.2018.

Cijena upisa je €600 te nakon uspješno završenog prvog semestra, €300 se vraća dok je redovna cijena studija je €8,400 po godini. Programi studija su **Service, hospitality & tourism management i Sport management.**

Ove godine UCN prima samo 30 profesionalnih nogometaša pa je

konkurencija velika. Kriteriji odabira su radno iskustvo koje se odnosi na izbor studija, prisustvovanje u ostalim aktivnostima školovanja ili rada u nekim organizacijama ili udrugama, pohađanje nekih dodatnih tečaja te je vrlo bitno da se prijave samo oni koji su motivirani za studij jer je to i najvažniji kriterij odabira. Polaganje engleskog jezika je također nužno i glavni je preduvjet za daljnji selekcijski postupak.

Svi zainteresirani mogu se javiti na e-mail: administrator@huns.hr

„Online studij daje sasvim novu dimenziju studiranju neovisno jesi li doma ili u inozemstvu. Profesionalni sportaši nikako ne smiju propustiti ovu priliku jer će tako biti pripremljeni na sve ono što ih čeka nakon profesionalne karijere, a kao akademski građani kvalitetno će konkurirati na tržištu rada.“

IVAN JOLIĆ

IN MEMORIAM

MATE ČULJAK

Foto: MNK Futsal Dinamo

“Znam da imaš sigurno neki turnir gore, ali ne možeš mi uzeti najboljeg igrača, trenera i prijatelja. Bože, nije fer”

– napisao je u svom statusu na društvenoj mreži, bivši igrač Zagreba i Hajduka, ali i veliki poklonik malog nogometa, Antonio Franja. Nažalost, “gore su odlučili osnažiti malonogometnu momčad i uzeli su – najboljeg”. Preminuo je Mate Čuljak.

Iznenada, tijekom veteranskog turnira u Varaždinu, 42-godišnjem je Čuljku pozlilo i srušio se na parket. Urgentno je prebačen u Opću bolnicu Varaždin, gdje su ga liječnici uzaludno pokušavali reanimirati. Vijest o smrti legende malog nogometa proširila se Hrvatskom. Glazba u kafiću pored Doma sportova naprasno je ugašena. Kao i veliko slavlje haklera Cvjetnog, koji su poslije 18 godina ponovno osvojili Kutiju šibica. A imali su namjeru feštati do jutra. I Čuljo se trebao “u neko doba” pojaviti na slavlju...

Rođenjem Mostarac, Mate Čuljak malonogometnu je karijeru napravio u Zagrebu. Igrao je za klubove – Petar, Uspinjača, Zagreb Zapad, Alumnus i Futsal Dinamo. Nekoliko je sezona kao profesionalac u futsalu proveo i u Italiji. Čuljak je odigrao 23 utakmice

za hrvatsku reprezentaciju i pritom postigao devet golova. Bio je članom (jedine) momčadi koja je nastupila na Svjetskom prvenstvu (2000. u Gvatemali, Hrvatska je bila peta). Godinu kasnije igrao je i na Europskom prvenstvu, u Rusiji.

Mate Čuljak ostat će zauvijek upamćen i kao jedna od legendi “Kutije šibica”. Čak četiri puta je osvajao najprestižniji malonogometni turnir u Hrvatskoj – kao član momčadi Megaton Music (1997.), Agrokor (2006.) i Asfalti Zelenika Plamen Križevci (2009.), a prošle godine i u veteranskoj konkurenciji s Promotionplayom. Njegov nadimak – “Čuljo magija” najbolje ilustrira lucidnost poteza (i igre) jednog od najvećih majstora u povijesti hrvatskog malog nogometa.

– Sjećam se naših zajedničkih igara i druženja prije dvadeset godina kada smo osvojili prvu “Kutiju”. I tada je “Čuljo” bio najbolji. Na terenu, ali i izvan njega. Bio je veseljak, uvijek pozitivan. Doživljavao sam ga kao člana obitelji. Stoga mi je danas iznimno teško. Osjećam da sam izgubio brata. Ali se nadam kako ćemo se opet negdje sresti i “baciti hakl” – neutježno priča Robert Grdović, jedan od brojnih prijatelja i suigrača “magičnog Čulje”.

Zajedno sa suigračem, kumom i

prijateljem Matijom Đulvatom, Mate Čuljak je 21. ožujka 2012. osnovao MNK Futsal Dinamo. Čuljak je bio prvim trenerom, a Đulvat predsjednikom kluba. Krenuli su od Druge malonogometne lige...

Od proljeća 2014. u rad kluba involvirani su i Bad Blue Boysi. Simbioza MNK Futsal Dinamo i navijača maksimirskog kluba nastala je kao svojevrsni pokret otpora i suprotstavljanje načinu vođenja “svetinje”. Klub je organizacijski uređen na način da svi članovi biraju tijela, odnosno vodstvo malonogometne inačice Dinama. Po principu – jedan član, jedan glas! Članom kluba postaje svaka osoba koja uplati sezonsku članarinu od 80 kuna (maloljetnici mogu nazočiti Skupštini, ali nemaju pravo glasa).

Kada već nisu uspjeli demokratski način odlučivanja uvesti u GNK Dinamo, navijači nastoje afirmirati članski model upravljanja malonogometnim klubom, po uzoru na udruge građana u Španjolskoj, odnosno Portugalu. Stručni segment rada u MNK Futsal Dinamo ostao je međutim autonoman.

Na dan smrti Mate Čuljka, MNK Futsal Dinamo bio je vodećim klubom Hrvatske malonogometne lige.

OSTVARI FIKSNE POPUSTE PRI KUPNJI

Trudimo se da članstvo u Nogometnom sindikatu vrijedi više i iz tog razloga smo omogućili našim redovnim članovima pogodnosti kroz program vjernosti.

